

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 14
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 08.05.2018 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: Георги Чолаков - председател на
Върховния административен съд, и Лозан Панов - председател на
Върховния касационен съд

ОТСЪСТВАЩИ НЯМА

(На заседанието присъства Мария Христова - и.д. главен секретар
на Висшия съдебен съвет)

*Разпечатка от компютризираната система за гласуване на
решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с
предложението на вносителя.*

Откриване на заседанието - 09.40 ч.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Добър ден, колеги. Откривам
заседанието на Съдийска колегия, насрочено за днес 8 май в 9,30 ч.
Дневният ред е обявен предварително, съгласно изискванията. Няма
допълнителни точки към дневния ред. Предлагам да започнем с точка 1
от дневния ред. Докладва колегата Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря. Точка 1 от дневния
ред е предложение на Комисията по атестиране и конкурси към
Съдийската колегия да бъде назначена, на основание чл. 168, ал. 2 от

ЗСВ съдията Мариника Кунева Чернева - Рангелова, съдия във Върховния административен съд на длъжността "заместник на административния ръководител - заместник-председател" на Върховния административен съд. Към материалите по точката може да видите предложението на председателя на Върховния административен съд, има приложен протокол от проведено Общо събрание, в което кандидатурата на съдията Чернева е получила значителна подкрепа, огромна подкрепа бих казал, след което имаме декларация-съгласие, кадрова справка и становищата на съответната Етична комисия, както и становището на КАК. Това е основанието КАК да предложи, на основание чл. 168 съдията Чернева да бъде назначена на тази позиция.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, преди да открием дебатът по точка 1 искам да направя една корекция, че има грешка в предложението, което е направено от КАК, кандидатурата на Мариника Кунева Чернева, без Рангелова. Това предполагам, че е останало от предното предложение, където Джелепова беше с тире Рангелова. Такова четвърто име съдията Мариника Кунева Чернева няма, но така или иначе всички документи, или никога не е имала, всички документи са за Мариника Кунева Чернева, като съответно решението, което ние ще вземем, без значение дали е позитивно или негативно, следва да бъде за Мариника Кунева Чернева. Това е за протокола.

Аз поддържам това предложение, така както то е направено. Смятам, че са представени всички изискуеми се от закона документи във връзка с това предложение. Както каза и докладващият предложението е било внесено и по него има произнасяне на Пленума на Върховния административен съд. С тайно гласуване съдията Чернева беше подкрепена с внушително мнозинство. Считам, че съдията Чернева притежава необходимите професионални и

нравствени качества за заемане на длъжността "заместник-председател" на Върховен административен съд и ръководител на 1-ва колегия. Тя е приета от колегите си, от дълго е съдия във Върховния административен съд, всъщност тя има само съдийска кариера, като е минала през всички нива на съдийската система, от Районен, през Градски и Върховен административен съд, ето защо аз ще гласувам за това предложение.

Колеги, други дебати?

Колега Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Колеги, познавам Мариника Чернева, сега не знам точно коя година дойде във Върховния административен съд, 2005 г. ли беше, да. Мариника Чернева е съдия от кариерата, както каза и г-н Чолаков. Във Върховният административен съд откакто, аз всъщност я познавам от този момент, беше председател на отделение, на 1-во отделение на ВАС, впоследствие беше председател на 4-то отделение /намесва се Георги Чолаков - на 1-во не е била, беше на 1-во "а"/ Боян Магдалинчев - на 1-во "а", беше 1-во "а", след това стана 8-мо отделение, след това беше председател на 4-то отделение на ВАС, едно от трудните и тежките отделения, с много конфликтни моменти по простата причина, че там е изключително тежка, сложна и важна материя. Досега моите наблюдения, в качеството ми на съдия в този съд и зам.-председател до идването ми във ВСС е, че тя се справя много добре с работата си и като председател на отделение, и като съдия преди това. Аз също ще подкрепя изцяло предложението на председателя на Върховния административен съд за назначаването ѝ за заместник-председател - ръководител на 1-ва колегия на ВАС.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, други изказвания. Режим на гласуване. Гласуваме за предложеният вариант на решение. Който е "за", моля да гласува, който е "против", също. С предложената поправка в името. Без Рангелова. 13 гласа "за", 0 "против". Има взето решение.

/След проведеното явно гласуване/

1. ОТНОСНО: Предложение от председателя на Върховния административен съд за назначаване на Мариника Кунева Николова-Чернева - съдия във Върховния административен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ на длъжност „заместник на административния ръководител - заместник-председател“ на Върховния административен съд

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

НАЗНАЧАВА, на основание чл. 168, ал. 2 от ЗСВ, Мариника Кунева Николова-Чернева - съдия във Върховния административен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ на длъжност „заместник на административния ръководител - заместник-председател“ на Върховния административен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, точка 2 от дневния ред.

Думата има колегата Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви. Отново предложение на Комисия по атестиране и конкурси. То е предложение да бъде освободен, на основание чл. 175, ал. 7 от ЗСВ съдията Стоян Тонев, той е съдия в Специализирания наказателен съд, като предложението е той да бъде освободен от заеманата длъжност

"заместник на административния ръководител - заместник-председател" на същия съд, след което на тази позиция, на основание чл. 168, ал. 2 от ЗСВ да бъде назначена съдията Мариета Райкова - Пашова, отново съдия в Специализирания наказателен съд, както и отстъпилия от длъжността съдия Тонев да бъде преназначен, на основание чл. 169, ал. 5 от ЗСВ, във връзка с § 205, ал. 2 от същия закон на позицията "съдия" отново в Специализирания наказателен съд. В материалите към точката е предложението на председателя на съответния съд, като смяната се налага предвид постъпила молба от досегашния заместник-председател, съдията Тонев, с която той моли да бъде освободен по лични причини от заеманата длъжност. Към останалите материали към точката са видни становищата на Етичната комисия и на КАК, както и протокол от проведеното Общо събрание на съдиите от този съд. Обръщам внимание, че доколкото няма свободна бройка, на която евентуално да бъде преназначен съдията Тонев, КАК предлага неговото освобождаване, респективно назначаване и преназначаване да стане от момента, в който новият заместник-председател на същия съд съдията Райкова-Пашова встъпи на тази длъжност.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Изказвания, колеги? Предложението е: освобождава Стоян Людмилов Тонев, назначава Мариета Христова Райкова - Пашова и преназначава Стоян Людмилов Тонев на бройката, която освобождава Мариета Райкова - Пашова. От днес.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: От момента на встъпването.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Имате думата!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз докладвам предложението на КАК. Предложението на КАК е преназначаването да стане от момента, в който встъпи новия заместник-председател, защото преди това просто

няма свободна бройка. Разбира се това можем да го дискутираме и гласуваме, но аз докладвам това предложение.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Имате думата, колега Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Това, което колегата Шекерджиев обясни току-що е записано и се вижда в точка 1.3. от решението. Според мен диспозитивите по точка 1.1. и точка 1.2. не са довършени, като тук именно трябва да кажем считано от кога освобождаваме Стоян Людмилов Тонев и считано от кога назначаваме Мариета Христова Райкова. И като имам предвид един по-предишен наш опит би трябвало да се допишат двата диспозитива в смисъл: вземане на настоящото решение, а вече преназначаването може да е свързано с встъпването в длъжност, както и написано, иначе за освобождаването и назначаването имаме недовършен диспозитив.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Правите предложението да бъде включено като алтернатива при гласуването ли, колега Керелска, или да се допълни?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Уточнение.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Или да се допълни това в точка 1.1. и 1.2. - считано от днес, а точка 1.3. да остане в този вариант, който предлага КАК?

Други предложения?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз само искам да попитам, защото не очаквам да се случи това, но все пак има ли някакво значение момента на встъпване или не при назначаването и освобождаването. Аз моля да помислим от тази гледна точка дали може да се ангажираме с днешна дата. А ако не встъпи?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Така или иначе за освобождаването аз мисля, че няма проблем да е считано от днес.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Има проблем, защото няма къде да встъпи.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ама те се сменят!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Добре. Колеги, има предложение да гласуваме поотделно ако искате точка 1.1. с варианта, който беше допълнен от колегата Керелска, считано от днес.

Имате думата.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Практиката на този Съвет, а и не само на този Съвет е когато назначаваме, освобождаваме и преназначаваме в съответния диспозитив да не изписваме считано от кога. Ние изписваме само това. Заради това аз мисля, че ще подкрепя предложението на КАК.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Имате думата, колега Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: За трети път. Действително спорим по технически въпроси, но това, което каза колегата Шекерджиев просто не е така, нека си спомним казуса с колегата Красимир Влахов. Точно тогава спорихме и в крайна сметка първите два диспозитива бяха в този смисъл. Не можем ние да освободим и да назначим, без да кажем откога.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колегата Шекерджиев, след това колегата Кояджиков.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз искам да призова, колеги, да се върнем не много назад на първа точка. В първа точка направихме същото, дали направихме това, което колегата Керелска иска, написахме ли считано, като да е не.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря. Колеги, аз искам да обърна друго внимание - 168 от ЗСВ дава отговор на въпроса кога встъпва заместника на административния ръководител и зачитам ал. 6:

заместникът на административния ръководител встъпва в длъжност в 14-дневен срок от влизане в сила на решението на съответната колегия на ВСС. Ние сега искаме да допишем закона, да го променим ли, какво точно искаме да направим с тези предложения искам да попитам и според мен това, което предлага КАК е ясно и оттам насетне следва да намери приложение тази разпоредба. Не знам другите предложения на какво почиват. Помислете го. Аз ще гласувам за предложението на КАК. Това искам да кажа.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, при така оформилите се дебати има две становища, аз смятам да ги подложа на гласуване и двете едновременно, и което съответно събере съответното мнозинство, като по точка 1.1. гласуваме във вариант предложение на КАК и вариант 2, считано от днес, с допълнението, което направи колегата Керелска. По точка 1.2. също гласуваме по този начин - предложението на КАК и втори вариант предложението на колегата Керелска и вече 1.3. гласуваме както е по предложението на КАК, тъй като не постъпи друго предложение.

Колега Дишева, имате думата!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Посочването на ясен момент като конкретна дата или като определяема, от който да бъде освободен или назначен магистрат на длъжност е едно, а влизането в сила на решението е нещо различно. Едното касае съдържанието на акта, другото пораждането на правните му последици. Мисля, че е излишно това обяснение, но понеже току-що усетих, че се смесват двете понятия недопустимо ми се стори необходимо да разясним този въпрос. За датата на освобождаване ние не сме имали досега ми се струва спор дали трябва да я посочваме и мисля, че сме го правили винаги, говоря за диспозитива по точка 1.1. Тук с колегата Димитрова коментирахме дали действително трябва да е днешния ден или да е

деня следващ, защото днешния ден в една значителна част или в някаква част вече е изтекъл или е започнал да тече, и е твърде вероятно съответния магистрат, не само този, да е подписвал актове, да е издавал и т.н., така че това е въпрос, по който принципно трябва да помислим и да следваме занапред. За назначаването на основание чл. 168, ал. 2 на новия заместник-председател също считам, че трябва да бъде от датата, от която се освобождава другия, така направихме в случая със заместник-председател на Върховния касационен съд, не можем ли в рамките на един или на два месеца ние да следваме една и съща практика. Не знам защо наистина е нужен този дебат.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да разбирам, че правите предложение считано от утре, от 9-ти?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Предложих да обсъдим този въпрос и да помислим - ние наистина досега сме писали от днешна дата, но съвсем основателно тук според мен се изкоментира, че в рамките на днешния ден вече е възможно съответния съдия да е постановил някакви актове, включително и разпореждания, в случая става въпрос за заместник-председател.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Други предложения? Колега Керелска, съгласна ли сте да бъде подложено на гласуване считано от утре по точка 1.1. и точка 1.2? Добре.

Колеги, други предложения имате ли? Режим на гласуване точка 1.1., което е в два варианта - предложението на КАК и считано от 9 май 2018 г. Добре. Считано от вземане на решението. Предложение на КАК и второ: считано от вземане на решението. 8 гласа "за". Има взето решение. Вариантът е както е предложен от КАК.

/След проведеното явно гласуване/

2. ОТНОСНО: Предложение от административния ръководител - председател на Специализирания наказателен съд, за назначаване на Мариета Христова Райкова-Пашова - съдия в Специализирания наказателен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, на длъжността „заместник на административния ръководител - заместник - председател“ на Специализирания наказателен съд

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.1. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 175, ал. 7 от ЗСВ, Стоян Людмилов Тонев - съдия в Специализирания наказателен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ от заеманата длъжност „заместник на административния ръководител - заместник-председател“ на Специализирания наказателен съд.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Гласуваме точка 1.2. по същия начин. 8:5. Има резултат.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.2. НАЗНАЧАВА, на основание чл. 168, ал. 2 от ЗСВ, Мариета Христова Райкова-Пашова - съдия в Специализирания наказателен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, на длъжност „заместник на административния ръководител - заместник-председател“ на Специализирания наказателен съд, с ранг „съдия във

ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: И, колеги, 1.3. Тук вече нямаме други предложения, така както е предложено от КАК. Гласуваме "за" или "против" това предложение. Резултат 13 "за", 0 "против". Има взето решение.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.3. ПРЕНАЗНАЧАВА, на основание чл. 169, ал. 5 от ЗСВ във връзка с § 205, ал. 2 от ПЗР на ЗСВ, Стоян Людмилов Тонев на заеманата преди назначаването му за „заместник на административния ръководител - заместник-председател" на Специализирания наказателен съд длъжност „съдия" в Специализирания наказателен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица №1 на ВСС, считано от датата на встъпване на Мариета Христова Райкова-Пашова - съдия в Специализирания наказателен съд, в длъжност „заместник на административния ръководител - заместник-председател" на Специализирания наказателен съд.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Продължаваме по точка 3 от дневния ред.

Докладва колегата Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Предложение отново на КАК да бъде определена съдията Албена Ботева - съдия в Софийски градски съд, за изпълняващ функциите на заместник на административния ръководител - заместник-председател на същия съд. Предложение е

направено в тази насока от и.ф. председател на Софийски градски съд, това е съдията Попколева. Към съответната точка са приложени кадровата справка за съдията Ботева, съгласие от същия съдия да заеме тази позиция, както и протокол от проведено Общо събрание на Гражданското отделение "Първоинстанционни и брачни състави" в СГС, където е обсъдено предложението на и.ф. и колегите, които са участвали с 19 гласа "за" и 2 гласа "въздържали се" са подкрепили така направеното предложение. Това е и основанието КАК да предложи да бъде определена Ботева за изпълняващ функциите "заместник-председател" на Софийски градски съд.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, имате думата за становища. Аз лично не видях според мен един важен документ, който трябва да бъде тук, а именно изслушване пред Общо събрание на целия съд, а не само от Гражданска и Търговска колегия. Ако следваме същата процедура, която е за назначаване на заместник-председател следва да бъде изслушан пред Общо събрание на целия Градски съд. Това е моето възражение по отношение на документацията и аз считам, че тези документи не са достатъчни, не е спазена процедурата, определена в закона.

Други изказвания?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз изцяло подкрепям съображението на г-н Чолаков по този въпрос. Разпоредбата на чл. 85, ал. 1, т. 3 казва така: окръжният съд има Общо събрание, което се състои от всички съдии, като командированите от тях са без право на глас. Ал. 3: Общото събрание на окръжния съд, точка 3, изслушва предложените от председателя на съда кандидати за назначаването на негови заместници и може да изразява становище относно предложенията, т.е. става въпрос за правомощие на Общото събрание на съда, а не на Общото събрание на Колегията, както е в случая. Така че това е

задължително условие, което в случая считам, че не е изпълнено, поради което ще бъде в нарушение на закона.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз считам, че тази разпоредба, която прочете г-н Магдалинчев според мен не е конститутивен елемент, въз основа на който ние да формираме нашето законосъобразно решение, т.е. считам, че това не е пречка днес да се гласува това предложение. Отделно от това искам да кажа личните си впечатления от колегата Ботева. Тя участваше, беше излъчена като участник от Софийски районен съд и Софийски градски съд, като участник в работната група за заповедното производство, искам да ви кажа, че свърши перфектна работа, изключително компетентен млад колега и с голямо желание и хъс работи не само преките си задължения като съдия, но всички онези, как да кажа, ангажменти, които тя поема. Тя е и в Междуведомствената работна група за измененията в ГПК. Колегите Керелска, Дишева и Гроздев, които са част от също тази работна група могат да потвърдят, че тя взема много активно участие, наистина е много подготвен човек, а и мисля, че е човек, който ще внесе и спокойствие в Гражданска колегия, където знаете, че всъщност е най-натоварената колегия, заедно с Търговска, и мисля, че е много диалогичен човек, който дори и за краткото време, за което ние ако приемем, че няма да остане след назначаването на титуляр, на председател на СГС, който ще си избере екип, мисля, че затова време е достатъчно, за да, как да кажа, да изпълни това, което би следвало да изпълни като ангажимент.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз не се съмнявам в нейните професионални качества, още повече виждам, че цялата Гражданска колегия почти единодушно е подкрепил този колега, но аз също считам, че има формално нарушение на процедурата.

Колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз считам, че няма пречка ние да гласуваме решението, така както е предложено от КАК, защото изискването по чл. 85, ал. 3, т. 3 се отнася за назначаване на заместници на административния ръководител. Вижда се от съдържанието на искането на предложението, с което сме сезирани, както на и.ф. председател на Софийски градски съд, така и предложението на Комисията по атестирането и конкурсите, че става въпрос за предложение да назначим и.ф. заместник на административния ръководител. Тук според мен колегите са направили нещо повече, изслушали са на събрание на съответната колегия или отделение в Софийски градски съд предложения да изпълнява функциите, след като такова задължение в закона няма. Това, което се каза относно приложението на 85, ал. 3, т. 3 да се изслушват предложените за заместници на административния ръководител се отнася за случаите, в които се назначава магистрат на съответната длъжност, а ние в процедура за назначаване на изпълняващ функциите, затова аз считам, че няма пречка в конкретния случай ние да пристъпим към гласуване на това предложение с тези материали. Колегите, пак повтарям, дори не са били длъжни да я изслушват като елемент от тази процедура, т.е. направено е нещо повече от това, което е за и.ф. и ако се върнем назад във времето ние никога не сме поставяли такова изискване за и.ф. заместник-административен ръководител да има такова изискване. Така че аз ще подкрепя предложението на КАК.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз ще бъда съвсем кратка. Тъй като колегата Дишева изложи голяма част от аргументите, които исках аз да очертая, аз също ще подкрепя предложението на Комисията по атестиране и конкурсите, няма такова изискване за и.ф. на длъжността

"заместник-председател" на съда, 168, ал. 2 е относима към заместник-административния ръководител. Освен това още един допълнителен аргумент е, че независимо от това, че е открита процедурата за избор на административен ръководител на Софийски градски съд, както знаем предходната приключи без да бъде избран такъв, не се знае във времето колко ще продължи избора на председател на Софийски градски съд, така че ние сме длъжни да обезпечим нормалната работа на съда, като изберем изпълняващ функциите "заместник-административен ръководител" докато бъде избран по съответния ред административен ръководител и неговите заместници бъдат назначени.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, аз също смятам, че изискването на разпоредбата на чл. 85, ал. 3, т. 3 е относима само и единствено към заместник-административния ръководител, а не към изпълняващ функциите, но искам също така да ви върна и към предходната практика на Съвета. С протокол от 19 май, това е протокол 13 от 19 май 2015 г. е определен съдията Георгиев, съдия в СГС за и.ф. заместник на административния ръководител, със същият протокол това е сторено по отношение на колегата Евелина Папазян отново за заместник-председател на Софийски градски съд, отново предложението е било от и.ф. По същият начин в заседанието от 14 февруари 2017 г. са определени изпълняващ функциите "заместник на административния ръководител - заместник-председател" на Софийски районен съд по инициатива на съдията Милев, който е бил и.ф. По същият начин сме сторили, по-сторени, на 12 юли 2016 г. по отношение на съдията Теодорина Димитрова Николова, съдия в Окръжен съд гр. Велико Търново, като на мен ми се струва, че нито в един от тези случаи не са изисквани по изричен начин становище на Общото събрание. Ето защо аз ви моля да подкрепите решението на КАК и да

назначим за и.ф. колегата Ботева, която за мен няма съмнение, че има качествата да се справи.

Искам още нещо да кажа. Колеги, става дума да бъде свършена една работа. Не става дума да бъде повишен на определена административна длъжност един колега. Ето защо, тъй като аз не виждам особено кариерно израстване в това да бъдеш изпълняващ функциите, напротив, виждам само задължения в този случай, ви предлагам да подпомогнем изпълняващ функциите на Софийски градски съд и да назначим един от заместниците му, който да ръководи едно от трудните отделения, което е Гражданско отделение. И в случай, че мнозинството от колегията приеме, че е необходимо да бъде проведено по изричен начин Общо събрание на всички съдии в СГС, тогава ви моля, ако това становище надделее, може би трябва да го гласуваме отделно, не да отхвърлим предложението, а да отложим произнасянето като бъде дадена възможност такова събрание да бъде проведено, като аз нямам никакво съмнение какъв ще е резултата.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз съжалявам, че ще взема повторно отношение по поставения въпрос. И друг път ние сме обсъждали въпроса каква е разликата между изпълняващ функциите и заместник-председател на съответния съд. И единият, и другият изпълняват в пълен обем правомощията, които закона им вменява, само в изпълняващ функциите е за определен отрязък от време, който е по-малък от този на титуляра, но като обем функциите са същите, т.е. няма никаква разлика в това отношение. Освен това не съм съгласен, че нарушението е формално, защото според мен разпоредбата на чл. 168, ал. 3 изрично казва: съответната колегия на ВСС с решение отказва да назначи предложения кандидат за заместник ако не е спазен срока, редът по ал. 2 или 3, и кандидатът не отговаря на изискванията по 169, ал. 2. Аз пак казвам обемът функции и правомощия, които има този,

който изпълнява функциите е напълно тъждествен с титуляра на длъжността, няма никаква разлика в това отношение. Разликата е единствено в периода от време, в който той ще изпълнява тези функции. Така че според мен той трябва да отговаря на всички условия, изисквания по отношение на този, който ще бъде титуляр.

Прави ми впечатление и друго нещо. Тя колегата е в този съд от 21 август 2017 г. Гледам нейния юридически стаж, от 21 август 2017 г. с решение на Съдийската колегия по протокол 30 от 19 юли 2017 г. Ами не е ли твърде млад колега за 6 месеца или колко, 8 месеца вече, че изведнъж само тя, ами няма ли колеги с повече опит? Кога опозна тя толкова добре Гражданската колегия на Софийския градски съд? Една от трудните и тежките. Само за 6-8 месеца. Това са моите съображения.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз само искам да попитам - разпоредбата на чл. 85 според Вас обвързва ли ни, за да вземем ние въобще решение по това предложение на КАК? Т.е. ако си представим хипотезата, в която има проведено Общо събрание, не е изразено становище, не е формирано мнозинство или пък е решено въобще да не се взема становище, това според вас пречка ли е тогава ние въобще да гласуваме каквото и да е предложение. Аз затова считам, само да добавя, аз затова считам, че тази нова разпоредба от 2016 г., която е общия пакет изменения в ЗСВ, свързани с това да се даде възможност за съдийско самоуправление е една възможност, която Общото събрание на съдиите в съответния съд може да, как да кажа, да използва, за да изрази становище по отношение на административните ръководители, които ще го управляват, но така или иначе решението за този кадрови избор е на Съдийска колегия на ВСС. И в случая аз не

считам, че има нито процедурно, нито някакъв друг вид законосъобразна пречка, която да ни пречи да гласуваме в този момент.

Отделно от това искам само да добавя по отношение на питането на колегата Магдалинчев, че е твърде млад колега, който отскоро е в Градски съд. Тя беше командирована мисля доста време, но тя има опит като заместник-административен ръководител в Софийски районен съд и считам, че тук именно преценката на конкретната, на личните качества следва да е водеща, защото един човек може и да има много опит, т.е. да е съдия дълги години в един съд и да не е достатъчно, как да кажа, способен да бъде административен ръководител, защото моето лично мнение е, че за да си добър съдия или добър ръководител не са равнозначни неща. И поради тази причина Гражданска колегия е гласувала за нея, виждате с изключително голямо мнозинство, а отделно от това изпълняващия функциите административен ръководител на Градски съд съдия Попколева, вие знаете, че тя беше преди това, т.е. изпълнява и функциите на заместник, който отговаря за Гражданско отделение, а тя лично сподели, че изключително ѝ идва натоварено, защото тя едновременно трябва да изпълнява реално функциите на председател и на зам.-председател, а Гражданско отделение е много тежко отделение в Градски съд, то е най-голямо и е действително със страшно много проблеми, вие предполагам всички знаете затова. Така че нека да не се формализираме, да изберем, защото това е от гледна точка на нормалната работа в Градски съд. Оттук нататък бъдещия председател на СГС ще си подбере екип. Затова мисля, че не е необходимо да губим време в такива спорове чисто, как да кажа, формални, които нямат и основа в тълкуването и разбирането на закона.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Аз всъщност същото исках да кажа, само ще допълня, че също считам, че няма никаква законова пречка за провеждане на избор за и.ф. заместник-председател на Софийски градски съд към момента и замислете се, ние и.ф. председатели избираме без да спазваме процедура, а сега за заместник-председатели искаме Общо събрание. Законът не казва за изпълняващите функции, да не говорим, че самата същност е различна, тук наистина въпросът е да се свърши една работа за определен момент от време, и след като председателя, и.ф. председателя е избрал екипа, мисля, че ...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз смятам направо да подложим на гласуване предложението, така както е направено от КАК.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз имам едно процедурно предложение - да подложим на гласуване предложението на КАК, като в случай, че не се формира необходимото мнозинство за вземане на решение тогава да гласуваме варианта, който колегата Шекерджиев предложи, да се отложи разглеждането на предложението до провеждане на Общо събрание, ако няма мнозинство, което да подкрепи.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колегата Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: С оглед на това, че към този момент не може да имам представа как ще се проведе гласуването, какъв ще бъде резултата, предлагам ние да вземем принципно решение, т.е. решение по принцип по въпроса дали във всички случаи когато назначаваме изпълняващ функциите "заместник-председател" ще искаме провеждане на Общо събрание на съответния съд или в случая действаме интуито-персоне. Това според мен е важен въпрос, защото ние досега не сме искали никога, съжалявам, че повтарям това, което вече казаха колегите. Освен това възползвам се от това, че съм взела

думата да поясня - длъжност и изпълняващ длъжността или изпълняващ функциите категорично не е едно и също. Законът за съдебната власт определя длъжностите в съдебната система и заместника на административния ръководител е отделна длъжност. Ние неспразно всеки път когато преназначаваме някой, който е бил заместник-председател на длъжност "съдия" обръщаме внимание на този въпрос, че не може изпълняващ функциите да заема длъжност едновременно административен ръководител и обикновен съдия, та по този повод се налага да разкриваме длъжности и т.н. В случая става въпрос за изпълняващ функциите, а не за назначаване на административен ръководител, респективно негов заместник.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Разбирам, че има процедурно предложение да гласуваме принципно при процедури във връзка с избор на изпълняващи длъжността "заместник-председател" на съответен съд налага се изслушване на Общо събрание. Това ли е, колега Дишева? От Общо събрание.

Колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Много Ви благодаря. Аз вземам повод от изказването на колегата Пашкунова. Моля, да бъде разбран - аз подкрепям предложението на КАК, така както е направено. Нямам друго предложение. Ако някой има друго предложение, различно от КАК, то нека бъде направено и да бъдат гласувани двете, но аз досега не можах да разбера кое е другото предложение на това на КАК.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Тогава нека първо да гласуваме предложението както е направено и след това...

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз лично се противопоставям на това ние с принципни решения, този израз, който е изключително двусмислен, да тълкуваме закона, т.е. с принципни решения ние да изразяваме нашето тълкуване и прилагане на закона. Считам, че това

всеки го прави с това как да гласува по отношение на конкретния въпрос, затова мисля, че по-добре е да преминем към гласуване на предложението на КАК и с това както го добави колегата Пашкунова.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз също смятам, че с начина на гласуване всеки изразява становище, стига гласуването му да е последователно. Оттеглям си това предложение.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, гласуваме точка 3, проекта, както е предложен от КАК. Който е "за" гласува "за", който е "против", "против". 9:4. Има взето решение.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

3. ОПРЕДЕЛЯ Албена Марчева Ботева - съдия в Софийски градски съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, за „изпълняващ функциите заместник на административния ръководител - заместник-председател“ на Софийски градски съд с ранг, „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Продължаваме нататък. Точка 4.

Колега Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря. Точка 4 е предложение от КАК към Съдийската колегия на ВСС да проведе гласуване по поредността на класирането, като на свободната една длъжност "съдия" в Софийски градски съд, Гражданска колегия, бъде повишена следващия по реда на класирането кандидат, а именно съдията Райна Мартинова, съдия в Софийски районен съд. От материалите към тази точка, приложени са доста материали, в които се

вижда кое налага, по-скоро кое е довело до предложението на КАК да бъде повишена именно съдията Мартинова на позицията в Софийски градски съд, като аз ще се опитам да ги систематизирам и за да бъде по-ясен спестявайки време да уточня каква е ситуацията.

На първо място ако погледнете това, което е отразено в табличен вид към точката второ класиране ще видите, че към настоящия момент за тази позиция, това място, за което се предлага да бъде назначена съдията Мартинова би следвало да бъде класиран, защото той е преди нея в класирането друг кандидат, това е съдията Димитър Василев Мирчев. Той е отразил Софийски градски съд като свое второ желание, първото му желание е бил Софийски окръжен съд, като към момента, в който той е бил класиран и евентуално е имал възможност да встъпи, той е уведомен за възможността за това с уведомление за встъпване, което е получено лично от него на 2.3.2018 г. Към настоящият момент той не е встъпил, като срокът за встъпване е бил до 2.4.2018 г. КАК изиска по изричен начин от Софийски градски съд информация дали действително колегата Мирчев не е встъпил, като с уведомление от 23.4.2018 г., може да се нарече и писмо, КАК е уведомен, че към този момент, много след изтичане на срока, колегата Мирчев не е встъпил. Следващият по реда на класирането е колегата Мартинова, което е и основание ние да предложим, по-скоро КАК да предложи на Съдийската колегия тя да бъде назначена и по този начин да бъде заето следващото място. Обръщам внимание - става дума за конкурс, който е проведен, за съжаление, в далечната 2016 г. и не е приключил към момента.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Изказвания, дебати, становища? Режим на гласуване по точка 4, така както е направено предложението. Резултат 13 "за". Има взето решение.

/След проведеното явно гласуване/

4. ОТНОСНО: Предложение за второ класиране по обявения с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 12/12.07.2016 г. конкурс за повишаване в длъжност и преместване в Софийския градски съд - Гражданска колегия

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ПОВИШАВА, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ във вр. с § 210 от ПРЗ на ЗИД на ЗСВ (ДВ, бр. 62/09.08.2016 г.) Райна Петрова Мартинова - съдия в Софийски районен съд, в длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - Гражданска колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Точка 5.

Колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря. Точка 5 е предложение отново на КАК да бъде обявен, на основание чл. 180, ал. 1, във връзка с чл. 178, ал. 1 от ЗСВ, и предходно решение на Съдийската колегия, конкурс за първоначално назначаване и заемане на 6 длъжности "съдия" в районните съдилища, както следва: една в Провадия, една във Велинград, една в Районен съд Средец, една в Районен съд Козлодуй и две в Районен съд Лом. Към материалите по точката, имате приложение, от приложението е видно във връзка с обявен конкурс за попълване на незаетите места в районните съдилища. Обръщам внимание на Районен съд Лом и ще обясня защо.

На първо място с решение, взето на 5.12.2017 г. Съдийската колегия е приела, че 4 места следва да бъдат обявени за т.нар.

"външен конкурс", конкурс за първоначално назначаване. Ако се не лъжа това са местата в Провадия, Велинград, Средец и Козлодуй. Впоследствие, във връзка с обявления друг конкурс за преместване в рамките на районните съдилища в Районен съд Лом са обявени 2 длъжности, за които следва да има преместване, като към изчерпване на последния възможен момент, срока за подаване на заявления за преместване по вече обявления конкурс е подадено само едно такова, като кандидатът е посочил Районен съд Лом на трето място, трета позиция, последна. Това даде основание на КАК да прецени, че е възможно и допустимо незаетото място в Районен съд Лом, за което няма нито един кандидат, да бъде направен опит той да бъде попълнен чрез т.нар. "външен конкурс" или конкурс за първоначално назначение, а второто място, което ние предлагаме да бъде обявено за същия конкурс отново в Лом е във връзка с това, че през месец август там ще има още едно свободно място във връзка с пенсиониране на съдия, който е титуляр в този съд. Обръщам внимание, че Районен съд Лом, може би си спомняте, когато имаме неуспешна процедура по избор на председател, той е един силно натоварен съд, който работи при значителен дефицит на съдии, доколкото много от щатните места не са заети. Ето защо това беше допълнителен аргумент КАК да предложи на Колегията, независимо от направеното планиране, да бъдат обявени тези две длъжности, като начин да бъде разрешена кризата там. Това е основанието. Материалите при точката са при вас.

Искам да обърна още няколко неща, които са нови. На първо място може би ако вие допуснете и Колегията вземе решение да бъде обявен този конкурс за първоначално назначаване в самото обявление няма да бъде направено изискване за представяне на свидетелство за съдимост. Това е промяна, която е осъществена в ЗСВ. И нещо, което беше дискутирано в Комисията по атестиране и конкурси и с няколко

думи ще очертая каква беше дискусиата - дали в съответната обява да бъде посочен дата и място на провеждане на евентуалния конкурс, който трябва да бъде проведен по силата на чл. 180 от ЗСВ. Колеги, към настоящият момент ние не знаем колко ще бъдат кандидатите. В предходни конкурси кандидатите са били повече от 100, доколкото ние не знаем колко са кандидатите, трудно бихме могли да направим планиране къде да бъде проведен конкурса, респективно кога да бъде сторен той.

На следващо място от разпоредбата на чл. 182 от ЗСВ следва, че допустимостта и евентуално решение по допустимостта подлежи на обжалване. Доколкото подлежи на обжалване ако ние се ангажираме с конкретна дата към моментана обявяване на конкурса, кога той да бъде проведен тогава тя би могла да бъде компрометирана при евентуално недопускане на кандидат и обжалване. Ето защо ние предлагаме, говоря за КАК, предлага да не бъде обявена точната дата и място, това да бъде сторено после, след като бъде установен броят на кандидатите и кои от тях са допуснати до участие в този конкурс.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Изказвания? Режим на гласуване, така както е предложено от КАК. Гласуваме точка 5 от дневния ред. Резултат - 13 "за". Има взето решение.

/След проведеното явно гласуване/

5. ОТНОСНО: Проект на решение за обявяване, на основание чл. 180, ал. 1 и чл. 178 ал. 1 от ЗСВ, на конкурс за първоначално назначаване в районните съдилища

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

5.1. ОБЯВЯВА, на основание чл. 180, ал. 1 и чл. 178, ал. 1 от ЗСВ и съгласно решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен

съвет по протокол № 49/05.12.2017 г., т. 15.2., във вр. с чл. 191, ал. 1, изр. 2-ро от ЗСВ, **КОНКУРС** за първоначално назначаване и заемане на **6 (шест) длъжности „съдия“** в районните съдилища, както следва :

- Районен съд - Провадия - 1 (една) длъжност;
- Районен съд - Велинград - 1 (една) длъжност;
- Районен съд - Средец - 1 (една) длъжност;
- Районен съд - Козлодуй - 1 (една) длъжност;
- Районен съд - Лом - 2 (две) длъжности.

5.2. На основание чл. 181, ал. 2 и ал. 4 от ЗСВ и чл. 11, ал. 1 от Наредба № 1 от 9 февруари 2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, кандидатите подават лично или от писмено упълномощен представител в администрацията на Висшия съдебен съвет, гр. София, ул. „Екзарх Йосиф“ № 12, писмено заявление за участие в конкурса по образец, утвърден от Пленума на Висшия съдебен съвет, в 14-дневен срок от датата на обнародването на обявата в Държавен вестник. Заявления, подадени след срока, както и изпратени по пощата или по куриер, не се приемат. При подаване на заявлението всеки кандидат получава входящ номер и дата, като към него се прилагат следните документи:

- Автобиография, подписана от кандидата;
- Нотариално заверено копие от диплома за завършено висше образование по специалността „Право“. Завършилите висше образование в чуждестранно висше учебно заведение представят диплома, легализирана и призната от МОН и приравнена към шестобалната система;
- Нотариално заверено копие от удостоверение за юридическа правоспособност;

- Медицинско удостоверение, издадено в резултат на извършен медицински преглед, че лицето не страда от психическо заболяване и медицинско удостоверение, че лицето не се води на учет;
- Нотариално заверено копие от трудова/служебна и/или осигурителна книжка или друг документ, удостоверяващ съответен стаж по чл. 164 от ЗСВ за длъжността;
- Декларация за българско гражданство по чл. 162 от ЗСВ, по образец;
- Най- малко две препоръки от преподаватели по правни науки, съдии, прокурори, следователи, адвокати или други юристи, при които е проведен стажът за придобиване на юридическа правоспособност и които познават нравствените и професионални качества на кандидата;
- Попълнен въпросник по образец във връзка с притежаваните от кандидата нравствени качества;
- Мотивационно писмо;
- Други документи, които по преценка на кандидата имат отношение към професионалните или нравствените му качества.

5.3. Конкурсът да се проведе от конкурсна комисия на два етапа - писмен и устен изпит по реда на чл. 184 от Закона за съдебната власт.

5.4. Датата, часа и мястото на провеждане на писмения изпит, както и разпределението на кандидатите по зали допълнително да се обнародва в Държавен вестник и да се публикува на интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

5.5. Устният изпит да се проведе по график и на места определени от конкурсната комисия.

5.6. Възлага на Главния секретар на ВСС да организира техническата процедура по провеждането на конкурсите.

5.7. Упълномощава Главния секретар на ВСС да сключи договор за наем на помещения, в които следва да се проведе писмения изпит.

5.8. Решението да се обнародва в „Държавен вестник“, публикува в един централен всекидневник и на интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Точка 6.

Колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви. Точка 6 е предложение за определяне дата за провеждане на събеседване с допуснатия кандидат в процедурата по избор на административен ръководител - председател на Административен съд Кюстендил. КАК предлага тази дата да бъде 22.5.2018 г.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Други предложения? 22 май, това е след две седмици. Режим на гласуване. 22 май - избор на административен ръководител - председател на Административен съд Кюстендил. Резултат - 13 "за". Има взето решение.

/След проведеното явно гласуване/

6. ОТНОСНО: Проект на решение за определяне на дата за провеждане на събеседване с допуснатия кандидат в процедура за избор на административен ръководител - председател на Административен съд – Кюстендил

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ОПРЕДЕЛЯ дата 22.05.2018 г. за провеждане на събеседване с допуснатия кандидат в процедура за избор на административен ръководител - председател на Административен съд - Кюстендил.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Точка 7.

Колега Шекерджиев, имате думата!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви. Точка 7 е предложение на КАК да бъдат определени нови членове на изпитна комисия за младши съдии, съответно членове на гражданско отделение, наказателно отделение в апелативен или окръжен съд. Тази промяна - провеждането на нов жребий се налага с оглед постъпили молби, с които колегите молят да бъдат освободени от участие в тези изпитни комисии. Става дума за следното - да бъде избран чрез жребий един резервен член, който е съдия в апелативен или окръжен съд - гражданско отделение, един резервен член, който е съдия в наказателно отделение отново от апелативен или окръжен съд, както и още един резервен член - съдия отново в наказателно отделение на апелативен или окръжен съд. Съответно трябва да бъдат заменени колегите Палма Тараланска - Петкова, Люлин Лозанов и Руси Алексиев, които са подали молба да бъдат освободени от тези ангажименти. Предлагам да бъдат заменени тези колеги.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Новански.

(Изпълняващият длъжността „главен секретар“ тегли жребий под наблюдението на Боян Новански)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Граждански съдия на мястото на Палма Василева Тараланска.

БОЯН НОВАНСКИ: Галина Коцева - Окръжен съд - Габрово.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Галина Коцева - Окръжен съд - Габрово.
И двама наказателни трябва да изтеглим.

БОЯН НОВАНСКИ: Мария Лалова - Апелативен съд - София
и последният - Мая Йорданова - Окръжен съд - Сливен.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Значи гласуваме решенията в следния
вид:

Определя чрез жребий един резервен член на мястото на
Палма Василева Тараланска-Петкова – Галина Косева – Окръжен съд -
Габрово. 1.2. Определя чрез жребий на мястото на Люлин Лозанов –
Мария Лалова Апелативен съд - София. И на мястото на Руси Алексиев
– Мая Йорданова - Окръжен съд - Сливен.

Предлагам да гласуваме анблок трите точки.

Който е „за“, гласува „за“, който е „против“ - „против“.

Колеги, режим на гласуване по точка 7 от дневния ред.

Резултат: 13 „за“, имаме взето решение.

(След проведеното явно гласуване)

7. ОТНОСНО: Проект на решение по заявления за отвод от
членове на изпитните комисии за младши съдии по гражданско право и
процес и наказателно право и процес в края на обучението им в
Националния институт на правосъдието

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

7.1. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий Галина Косева Косева -- съдия
в Окръжен съд - Габрово, гражданско отделение, за резервен член на
изпитната комисия за младши съдии по гражданско право и процес, на
мястото на Палма Василева Тараланска-Петкова.

7.2. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий Мария Митева Лалова - съдия
в Апелативен съд - София, наказателно отделение, за резервен член

на изпитната комисия за младши съдии по наказателно право и процес, на мястото на Люлин Венелинов Лозанов.

7.3. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий Мая Петрова Йорданова - съдия в Окръжен съд - Сливен, наказателно отделение, за резервен член на изпитната комисия за младши съдии по наказателно право и процес, на мястото на Руси Викторев Алексиев.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Продължаваме към т. 8. Докладва колегата Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Предложение на КАК за оценка по реда на по чл. 28, ал. 2 от ЗСВ за дейността на Милка Варнова - Итова, която към настоящия момент е съдия в Административен съд - София-област, за дейността ѝ като член на Висшия съдебен съвет за периода от 03.10.2012 г. до 03.10.2017 г.

Вие виждате отделните диспозитиви. Първият е свързан с това да бъде приета оценката. На следващо място да бъде предложено на Пленума на ВСС да приеме оценката съобразно изискванията на Методиката и ще докладвам последния диспозитив, а той е да бъде предложено на Пленума на ВСС да приеме оценка по отношение на Милка Здравкова Варнова - Итова - съдия в Административен съд - София-област, крайна оценка за периода, в който е заемала длъжността „изборен член на ВСС“, съответна на постигнатото изпълнение на компетентностите и целите и задачите на колективния орган, както и да бъде внесено това предложение за тази оценка за разглеждане и решаване от Пленума.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: На 10 май? Колеги за 10 май да бъде включена като допълнителна точка в Пленума, евентуално?

Изказвания, становища, дебати по т. 8 в неговите четири диспозитива? Защо са четири, 1, 2, 4.3., 4.4. Това е някаква техническа грешка, колега Шекерджиев, предполагам?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да, най-вероятно ще я отстраним.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Просто 3 и 4, като предлагаме да бъде внесено за разглеждане и произнасяне в Пленума на 10 май. Ако няма изказвания, режим на гласуване.

Резултат: 12 „за“. Имаме взето решение.

(След проведеното явно гласуване)

8. ОТНОСНО: Предложение за оценка по чл. 28, ал. 2 от ЗСВ за дейността на Милка Здравкова Варнова-Итова - съдия в Административен съд - София-област, член на Висшия съдебен съвет за периода 03.10.2012 г. - 03.10.2017 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

8.1. ПРИЕМА, на основание чл. 28, ал. 2 от ЗСВ и чл. 5, ал. 3 от Методиката за оценка дейността на членовете на ВСС, на Главния инспектор и на инспекторите в ИВСС, оценка на Милка Здравкова Варнова-Итова - съдия в Административен съд - София-област, за участието ѝ в дейността на Съдийската колегия, съответно на постигнатото изпълнение на компетентностите на колективния орган по чл. 30, ал. 5 от ЗСВ и чл. 30а от ЗСВ.

8.2. Предлага на Пленума на Висшия съдебен съвет да приеме, на основание чл. 28, ал. 2 от ЗСВ и чл. 5, ал. 3 от Методиката за оценка дейността на членовете на ВСС, на Главния инспектор и на инспекторите в ИВСС, оценка на Милка Здравкова Варнова-Итова - съдия в Административен съд - София-област, за участието ѝ в дейността на колективния орган, в изпълнение на компетентностите на

ВСС по чл. 30 - чл. 31 от ЗСВ, до изм. на КРБ със ЗИДКРБ, ДВ, бр. 100/18.12.2015 г. и изм. на ЗСВ със ЗИДЗСВ, ДВ, бр. 28/08.04.2016 г., и компетентностите на Пленума на ВСС по чл. 30, ал. 2 от ЗСВ.

8.3. Предлага на Пленума на Висшия съдебен съвет да приеме, на основание чл. 28, ал. 2 от ЗСВ и чл. 5, ал. 4 от Методиката за оценка дейността на членовете на ВСС, на Главния инспектор и на инспекторите в ИВСС, на Милка Здравкова Варнова-Итова - съдия в Административен съд - София-област, крайна оценка за периода, в който е заемала длъжността „изборен член на ВСС“, съответна на постигнатото изпълнение на компетентностите и целите и задачите на колективния орган.

8.4. ВНАСЯ предложенията в заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет, насрочено на 10.05.2018 г. за разглеждане и произнасяне.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Шекерджиев точки 9, 10, 11, 12 и 13 касаят едно и също само да кажем колегите, евентуално.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз ви предлагам и точно това ще направя. Благодаря Ви. Чисто процедурно ви предлагам точки от 9 до 13 включително да ги докладвам заедно, не за друго, защото те са идентични. Предлагам само да посоча имената на колегите. По отношение на всеки един от тях според КАК не са налице основания за периодично атестиране доколкото те имат две предходни атестирания с добра или много добра оценка.

Това е основанието по т. 9 да предложи КАК да не се открие процедура по периодично атестиране на съдията Нели Иванова - съдия в Районен съд - Разград.

По същия начин да не бъде открита такава процедура по периодично атестиране по отношение на съдията Светлана Чолакова -

съдия в Районен съд - Разград и по отношение на съдията Цветалина Михова Дочева - съдия в същия съд, а именно Районен съд - Разград.

И точка 13 по отношение на съдията Динко Карамфилов Хаджиев, който е изпълняващ функциите ф. административен ръководител - председател на Районен съд - Златоград.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Пашкунова, само да отбележите Вашето становище, да го има в протокола.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: От т. 9 до т. 13 ще гласувам „против“ по съображения, които многократно съм излагала за противоречие между решението на Пленума и законовата разпоредба на §206.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Керелска и Вие гласувате по този начин принципно становище, възражения по тези точки?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Мисля, че колегата Пашкунова и Дишева гласуваха.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: И колегата Керелска каза, че се присъединява към това.

Режим на гласуване всички точки анблок така, както бяха изчетени от колегата Шекерджиев.

9 гласа „за“, 3 „против“. Имаме взети решения по всички тези точки.

(След проведеното явно гласуване анблок на точки 9 - 13)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

9. Предвид решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 27/14.09.2017 г., т. 17, относно приложението на § 206, ал. 3 от ПЗР на ЗИДЗСВ (ДВ бр. 62/09.08.2016 г.) и постъпили становища, **НЕ ОТКРИВА** процедура по периодично атестиране на

Нели Генчева Иванова - съдия в Районен съд - Разград, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

10. Предвид решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по протокол № 27/14.09.2017 г., т. 17, относно приложението на § 206, ал. 3 от ПЗР на ЗИДЗСВ (ДВ бр. 62/09.08.2016 г.) и постъпили становища, **НЕ ОТКРИВА** процедура по периодично атестиране на Светлана Кънчева Чолакова - съдия в Районен съд - Разград, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

11. Предвид решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по протокол № 27/14.09.2017 г., т. 17, относно приложението на § 206, ал. 3 от ПЗР на ЗИДЗСВ (ДВ бр. 62/09.08.2016 г.) и постъпили становища, **НЕ ОТКРИВА** процедура по периодично атестиране на Цветалина Михова Дочева - съдия в Районен съд - Разград, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

12. Предвид решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по протокол № 27/14.09.2017 г., т. 17, относно приложението на § 206, ал. 3 от ПЗР на ЗИДЗСВ (ДВ бр. 62/09.08.2016 г.) и постъпили становища, **НЕ ОТКРИВА** процедура по периодично атестиране на Явор Димов Влахов - съдия в Районен съд - Русе, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

13. Предвид решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 27/14.09.2017 г., т. 17, относно приложението на § 206, ал. 3 от ПЗР на ЗИДЗСВ (ДВ бр. 62/09.08.2016 г.) и постъпили становища, **НЕ ОТКРИВА** процедура по периодично атестиране на Динко Карамфилов Хаджиев - и. ф. административен ръководител -

председател на Районен съд - Златоград, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Продължаваме с т. 14. Колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря. Точка 14 - това е предложение на КАК за провеждане, на основание чл. 196, ал. 4 от ЗСВ, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Даниела Врачева, която е съдия в Апелативен специализиран наказателен съд. КАК на базата на извършеното атестиране от съответната атестационна комисия предлага да бъде комплексна оценка „МНОГО ДОБРА“ по отношение на този съдия, като цифровото изражение на тази оценка е 95 точки. Става дума за първото атестиране, което е извънредно и е във връзка с провеждани и обявени конкурси.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Становища, изказвания? Режим на гласуване. Гласуваме точка 14.

Резултат: 10 „за“, 0 „против“. Има взето решение.

(След проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

14. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 4 от ЗСВ, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Даниела Бориславова Врачева - съдия в Апелативен специализиран наказателен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

14.1. ПРИЕМА, на основание чл. 197, ал. 6 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Даниела

Бориславова Врачева - съдия в Апелативен специализиран наказателен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Може да дадем възможност на колегата Кояджиков да се върне, който по принцип не можеше да участва в това гласуване. Да се върне за следващата точка.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да докладвате точка 15, колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 15 отново е предложение този път на основание чл. 209, ал. 4 от ЗСВ, да бъде определена комплексна оценка "МНОГО ДОБРА" по отношение на съдията Георги Георгиев - съдия в Районен съд - Тутракан. Това е във връзка с придобиване статут на несменяемост по отношение на този съдия. Оценката „МНОГО ДОБРА" е във връзка с определени 93 точки - цифровото изражение на тази оценка.

(в залата влиза Лозан Панов)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ

*(Заседанието продължава под председателството на
Лозан Панов)*

ЛОЗАН ПАНОВ: Ако няма изказвания, режим на гласуване.

Да отчетем гласовете: 11 гласа „за“. Имаме решение по точка 15.

(След проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

15. ПРИЕМА, на основание чл. 209, ал. 4 от ЗСВ, комплексна оценка "МНОГО ДОБРА" на Георги Манолов Георгиев - съдия в Районен съд - Тютракан, с ранг „съдия в ОС“.

15.1. Георги Манолов Георгиев - съдия в Районен съд - Тютракан, с ранг „съдия в ОС“, **ПРИДОБИВА СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ**, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 16 от дневния ред, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви. Отново предложение на КАК - да бъде проведено, на основание чл. 196, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Емилия Кунчева, тя е съдия в Окръжен съд - Плевен, като се предлага по отношение на тази съдия да бъде приета комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“, в цифрово изражение 98 точки.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания? Няма изказвания. Режим на гласуване. Гласуваме точка 16 от дневния ред.

10 гласа „за“. Имаме решение по т. 16.

(След проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

16. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Емилия Атанасова Кунчева - съдия в Окръжен съд - Плевен, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

16.1. ПРИЕМА, на основание чл. 206 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Емилия Атанасова Кунчева - съдия в Окръжен съд - Плевен, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 17, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Точка 17 е отново предложение на КАК да бъде проведено, на основание чл. 196, т. 2 във връзка с § 206, ал. 2 от ЗСВ периодично атестиране на Калинка Илиева - Пандохова, която е съдия в Административен съд - София-град. Предлага се да бъде приета комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“, като цифровото ѝ изражение е 93 точки.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания няма. Режим на гласуване.

10 гласа „за“.

(След проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

17. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 2 (в сила до 09.08.2016 г.) във връзка с § 206, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ (ДВ, бр. 62/09.08.2016 г.) от ЗСВ, периодично атестиране на Калинка Иванова Илиева-Пандохова - съдия в Административен съд - София-град, с ранг „съдия в АС“.

17.1. ПРИЕМА, на основание чл. 206 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Калинка Иванова Илиева-Пандохова - съдия в Административен съд - София-град, с ранг „съдия в АС“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 18, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Отново има предложение от КАК за провеждане на периодично атестиране на съдията Рени Георгиева, която е съдия в Окръжен съд - Плевен, като бъде приета, на основание чл. 206 от ЗСВ, комплексна оценка „МНОГО ДОБРА“, като цифровото ѝ изражение е 96 точки.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания няма. Режим на гласуване.

10 гласа „за“. Имаме решение.

(След проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

18. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Рени Валентинова Георгиева - съдия в Окръжен съд - Плевен, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

18.1. ПРИЕМА, на основание чл. 206 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Рени Валентинова Георгиева - съдия в Окръжен съд - Плевен, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 19. Заповядайте г-н Шекерджиев!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ако е възможно да направя едно процедурно предложение, колеги. От точка 19 до точка 35 - става дума за предложение на КАК да бъдат повишени на основание чл. 234 от ЗСВ на колеги-съдии в ранг. Ако ми дадете възможност и ми позволите, може би трябва да ги докладвам заедно като основание за повишаването и евентуално да ми дадете възможност само по отделните точки да прочета имената на съответните колеги, и ако разбира се има някой, който е „против“ да ги гласуваме анблок.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, мисля, че няма възражения така да подходим, ще бъде процесуално икономично. Заповядайте г-н Шекерджиев!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: По отношение на всички колеги, чиито имена ще кажа след малко, ще изчета, според КАК са налице предпоставките да бъдат повишени в ранг, тъй като по отношение на всеки един от тях са налице прослужени на съответната или приравнена длъжност най-малко 3 години; прослужени са най-малко 3 години от предходно повишаване в ранг; те са атестирани, като са получили много добри оценки; необходимият стаж, който е юридически по смисъла на чл. 164 от ЗСВ по отношение на всеки един от тях е

налице; не са наложени или влезли в сила дисциплинарни наказания по чл. 307, ал. 3 от ЗСВ или заповеди по чл. 327 от ЗСВ; няма образувани и висящи дисциплинарни производства и становищата на всяка една от етичните комисии към съответния орган е било положително.

Ето защо КАК предлага по отношение на всички тях те да бъдат повишени в ранг и ако ми дадете възможност, сега просто ще кажа по отделните точки, а именно:

Да бъде повишена Габриела Драгомирова Дянкова - Тричкова, която е съдия Районен съд - Благоевград, на място в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС“.

Да бъде повишена Биляна Кисева, която е съдия в Районен съд - Никопол, на място в по-горен ранг, който е „съдия във ВКС и ВАС“.

Да бъде повишена съдията Галя Наумова, която е административен ръководител - председател на Районен съд - Никопол, на място в по-горен ранг, а именно „съдия в АС“.

Да бъде повишена съдията Йоханна Иванова Антонова - съдия в Районен съд - Търговище в по-горен ранг, който е „съдия в АС“ отново.

Да бъде повишен съдията Димитър Димитров Михов - съдия в Административен съд - Варна, на място в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС“.

Да бъде повишена съдията Мирела Огнянова Кацарска - съдия в Окръжен съд - Варна, в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС“.

Да бъде повишена Мария Атанасова Московска - административен ръководител - председател на Районен съд - Царево, в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС“.

Да бъде повишена Маргарита Йорданова - Цвяткова - съдия в Административен съд - София-град, на място в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС“.

Да бъде повишена Мария Димитрова Каранашева - съдия в Районен съд - Сливен, в по-горен ранг, а именно „съдия в АС“.

Да бъде повишена съдията Цанка Неделчева - съдия в Районен съд - Сливен, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

Да бъде повишен Христо Георгиев - съдия в Районен съд - Пазарджик, на място в по-горен ранг „съдия в ОС“.

Да бъде повишена Майя Йончева - съдия в Районен съд - Русе, в по-горен ранг, а именно „съдия в АС“.

Да бъде повишен Ивайло Иванов - съдия в Районен съд - Русе, на място в по-горен ранг „съдия в АС“.

Да бъде повишена Мария Димитрова - съдия в Районен съд - Русе, в по-горен ранг, а именно „съдия в АС“.

Да бъде повишен Александър Станчев, който е съдия в Районен съд - Русе, в по-горен ранг, а именно „съдия в АС“.

Да бъде повишен Милен Петров - съдия в Районен съд - Русе, в по-горен ранг „съдия в АС“.

И последната точка, тридесет и пета, е за повишаването на Петър Василев Сантиров - съдия в Софийски градски съд, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

Отново искам да кажа, че по отношение на всеки един от тези колеги, според КАК са налице предпоставките за повишаването им в ранг.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Да започнем по поредността - точка 19. Има ли възражения? Режим на гласуване. (оживление в залата) (Намесва се Кр. Шекерджиев: Има предложение за гласуване анблок.) Тогава ви предлагам, ако някой има изказвания по някоя от

точките, докладвани от г-н Шекерджиев от точка 19 до точка 35, нека да каже сега, за да може да гласуваме точките анблок, а по тези, по които има възражения съответно да ги гласуваме впоследствие? Не виждам такива, което означава според мен, че трябва да подложим на гласуване от точка 19 до точка 35, които бяха докладвани.

13 гласа „за“. Имаме решения по точки 19 - 35.

(След проведеното явно гласуване анблок на т.т. 19 - 35)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

19. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Габриела Драгомирова Дянкова-Тричкова - съдия в Районен съд - Благоевград, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

20. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Биляна Силвионова Кисева - съдия в Районен съд - Никопол, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

21. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Галя Величкова Наумова - административен ръководител - председател на Районен съд - Никопол, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

22. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Йоханна Иванова Антонова - съдия в Районен съд - Търговище, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

23. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Димитър Димитров Михов - съдия в Административен съд - Варна, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

24. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Мирела Огнянова Кацарска - съдия в Окръжен съд - Варна, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

25. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Мария Атанасова Москова - административен ръководител - председател на Районен съд - Царево, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

26. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Маргарита Димитрова Йорданова - Цвяткова - съдия в Административен съд - София-град, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

27. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Мария Димитрова Каранашева - съдия в Районен съд - Сливен, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

28. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Цанка Георгиева Неделчева - съдия в Районен съд - Сливен, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

29. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Христо Ленков Георгиев - съдия в Районен съд - Пазарджик, на място в по-горен ранг „съдия в ОС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

30. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Майя Йончева Йончева - съдия в Районен съд - Русе, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

31. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Ивайло Йосифов Иванов - съдия в Районен съд - Русе, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

32. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Мария Гецова Димитрова - съдия в Районен съд - Русе, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

33. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Александър Симеонов Станчев - съдия в Районен съд - Русе, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

34. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Милен Павлов Петров - съдия в Районен съд - Русе, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

35. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Петър Василев Сантиров - съдия в Софийски градски съд, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 36 от дневния ред.

Позволете ми да я докладвам, тъй като от мен е направено предложението. Преди да започна да докладвам точката, ще помоля да обновите своите монитори и материалите, тъй като към точката си

позволих да включа и декларацията на административното ръководство на Софийски районен съд, както и сигнала на Софийски районен съд, който е отправен до Съдийската колегия на ВСС. Тъй като писмото е от 04.05., очевидно няма как да го резолирам, но то така или иначе е отправено до самата Съдийска колегия. Според мен, не виждам пречка да го разгледаме заедно, защото те очертават една тенденция, която се случва и по която ние трябва да вземем отношение, трябва да се противопоставим, според мен.

Точка тридесет и шеста е въз основа на постъпило писмо от Управителния съвет на Съюза на съдиите в България от 25.04.2018 г. То е насочено към мен, в качеството ми на представляващ Съдийската колегия, а същевременно и членовете на Съдийската колегия. Резолирал съм в този смисъл и до всеки един вас това писмо. Става дума за публикация на интернет сайт със заглавие „Първи „оправдателен“ състав“. Там са изложени съждения как идентични искания за промяна на мярка за неотклонение се решават по два различни начина в Апелативния специализиран наказателен съд. В тази публикация се създава убеждението, че съдебният състав със съдиите Петя Колева, Димчо Георгиев и Даниела Врачева разглеждат въззивни частни наказателни дела с предмет съдебен контрол върху мерките за неотклонение в досъдебната фаза в отклонение от принципа за случайното разпределение на делата; при постановяване на съдебните актове по тези дела тримата съдии се водят от нелегитимни съображения, които поставят под съмнение тяхната непристрастност. В този смисъл е и самото писмо на УС на ССБ с искане Висшият съдебен съвет да реагира. Същевременно, както вече ви споменах, в сигнала пък от Софийски районен съд до Съдийската колегия на ВСС става дума отново за публикация в електронен сайт, в която публикация по отношение на съдия от Софийски районен съд съдия Хазърбасанова

се отправят епитети, правят се отново съждения и в самата статия не се излагат никакви конкретни факти, анализ или оценка на съдебния акт, и по един недопустим начин се атакува много демонстративно личността на съдията-докладчик. Не съм представил на вашето внимание решение, защото смятам, че ние самите трябва да го вземем и трябва да проведем дискусия по този въпрос. Не съм поставил на вашето внимание решение, защото в предходен път, когато по подобен казус ние разисквахме, в крайна сметка се дебатира дали изобщо да вземем отношение или не, дали да бъде декларация или становище, но така или иначе не се стигна до наше решение. Тогава се направи дискусия кой подготвя решението, кой е направил текста - дискусия, която като че ли избяга по същество по-важният въпрос, а той е - когато наши колеги по един такъв демонстративен начин се обругават, това несъмнено засяга не само тяхната личност като магистрати, но и независимостта на съдебната система.

Смятам, че Висшият съдебен съвет трябва да вземе отношение, защото очевидно е, че тази тенденция не само, че съществува, но тя продължава да се развива и както виждате по един много арогантен начин, насочен към нашите колеги. Нещо повече - когато Висшият съдебен съвет в случая Съдийската колегия не реагира, очевидно е, че тази тенденция се засилва още повече. Някак си не ми се струва за редно да оставим самите съдии, респективно съдът, в който те работят, по единично по някакъв начин да реагират, а трябва ние самите да реагираме, защото това е наше задължение.

С това откривам дебата и ви моля този път да реагира Висшият съдебен съвет, защото сигналът, който може да подадем колегите с наша реакция е, че техните права са защитени и да дадем кураж на магистратите, които работят по съвест и вътрешно убеждение. Напълно съзнавам, че един магистрат не бива да се страхува от

коментари на страна, но когато това преминава границите на нормалното и търпимото, мисля, че Висшият съдебен съвет трябва да реагира по този въпрос. Не е нужно да е някакво дълго становище, а достатъчно е само да защитим доброто име на нашите колеги и да реагираме като орган, който е призван по закон да стори това. Благодаря!

Заповядайте г-жо Пашкунова!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз отново ще изразя своята лична позиция. Смятам, че Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет трябва да прецени в какъв формат да изрази своето отношение към подобни медийни атаки към магистрати и към съдебната власт като цяло. Дали това ще бъде обръщение, дали това ще бъде декларация, дали това ще бъде становище - ние трябва да преценим, но така или иначе трябва недвусмислено да покажем, че личните нападки срещу отделни магистрати във връзка с тяхната правораздавателна дейност във връзка с постановените съдебни актове, както и целенасоченото обругаване на съдебната власт като цяло е недопустимо. Ние не искаме да ограничим свободата на словото. Нека медиите да изразяват своето мнение, своето отношение към един или друг съдебен акт, няма никаква пречка, но това да става чрез конкретни факти, а не чрез недопустими нападки срещу магистратите, чрез интервениране в техния личен живот, както и чрез правене на внушения, че те незаконосъобразно и некомпетентно изпълняват своите служебни задължения, както и чрез създаване на съмнение за това, че грубо нарушават закона при формиране на вътрешното им убеждение.

Материалите, които са представени на нашето внимание, съдържат и недопустими квалификации. Съдиите са наречени „най-големите негодници в държавата“ и точният цитат е „*Най-големите*

негодници са се спотаили сред тях.... Да покажем на светло лицата на съдиите." Не може да се атакува по този начин една институция, която е призвана по силата на Конституцията и на закона да прилага закона така, както това повелява основния закон - в случая Конституцията и разбира се да бъде блюстител на законността. Това (отново вече съм го казвала) е удар срещу държавността и подобни нападки, подобни атаки неминуемо се отразяват на нормалното функциониране на съдебната власт.

Така че моята последователна позиция в това отношение е, че ние трябва да решим по какъв начин ще изразим становището, защото ние сме органът, който е призван да подкрепя магистратите, да охранява техните интереси и да осигурява независимостта на съдебната власт.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, други изказвания?

Г-жо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: С принципните неща, които изказа колегата Пашкунова, съм съгласна. Искam само да разгранича някои терминологични понятийни въпроси в този казус и в думи, които очевидно ще продължават да се случват. Понеже се говори затова, че този тип медийни публикации нарушават независимостта на съдебната власт искам само да посоча, че действително както и Съюзът на съдиите посочва съдийската независимост е основен конституционен принцип, но ние въздигнахме множество стратегически и международни документи, т.е. ние, за да изнамерим маркерите как точно една или друга медийна публикация нарушава тази независимост, трябва да сме наясно какво означава съдийската независимост. За съжаление, аз в становището на КСЕС не видях някакво определение. То е трудно, защото във всяка европейска държава, по която ние се равняваме като членове на Европейския съюз, няма универсално възприета нито

теоретична рамка, има един доклад на Венецианската комисия от 12 март 2010 г., в който са очертани основните аспекти. Това са: уреждане на прозрачна процедура по назначаване и освобождаване на съдиите, несменяемост и функционален имунитет; увреждане на финансова сигурност и организационно-технически условия за осъществяване на магистратските задължения; независим бюджета на съдебната; окончателен характер на съдебни решения; разпределението на делата; случайното разпределение; адекватни процедури за преместване на съдиите; ясни и прозрачни процедури за дисциплинарни производства за налагане на дисциплинарни наказания; гарантиране на идентична натовареност на съдиите от един и същи съд и на съдиите от еднакви по вид съдилища; вътрешна и йерархична независимост в самата съдебна система и несъвместимост на съдийската длъжност с други длъжности. Тоест аз лично считам и това е моето мнение - както в тези т.нар. аспекти в обществените реакции медийните публикации не би следвало да са фактори определящи и влияещи върху съдийската независимост, в крайна сметка, за да бъдеш безпристрастен и обективен е част от длъжностната характеристика да си съдия. В тази връзка, както каза колегата Пашкунова, действително ограничаването на свободата на словото е другата страна на въпроса и по този повод искам само да припомня един случай по една публикация на вестник „Дейли мейл“ - британският премиер Тереза Мей по повод на атаките на този вестник към трима върховни съдии по „Делото Брекзит“, които са наречени от журналистите „врагове на народа“ тя коментира следното: „Не харесвам тона на вестник „Дейли мейл“, но това е демокрацията.“

Въпросът е обаче друг, не ме разбирайте погрешно, аз по никакъв начин не защитавам двете публикации, които са в конкретния случай, напротив, бих искала само да обърна внимание на следното. В

цитираното становище, в писмото на Съюза на съдиите, т. 55 Становище на КСЕС (2005) изрично се казва, че има професионално сдружение на съдиите или Висш съдебен съвет, в случая Съюзът на съдиите е преценил, че не може сам да излиза с декларация и е решил да сезира Висшия съдебен съвет. Когато има погрешна информация, т.е. за да не става така, че Висшият съдебен съвет в крайна сметка с тези публикации, които обслужват някакви интереси - частни, лични, на обществена прослойка и т.н., да се намесва и да взима становище по съществото на делата за мен правилното е, когато има погрешно цитирани факти или когато както е в случая с днес качената публикация, когато се засяга действително личността на съдията, т.е. на човекът, който е облечен в съдийска тога и е постановил даден акт - тогава, когато тези нападки са лични и по недопустим, агресивен начин и са с изключително дори нецензурни изрази - това вече действително е повод Висшият съдебен съвет да се намеси. Защото, абсолютно съм съгласна, тези публикации дори не само частният ефект върху конкретния колега, който е атакуван, но трябва да се търси онзи ефект върху самото общество, защото тези лъжи и манипулации подкопават вярата в справедливостта и баланса в социално-личностен план, т.е. в крайна сметка се разбиват усилията на онези добросъвестни и всеотдайни колеги, които всеки ден, чийто труд се маргинализира именно заради битката на някои частни интереси, т.е. днес е публикация в един сайт, утре ще бъде в други медии, които са на противоположния лагер и всичко това рефлектира в крайна сметка върху съдебната система, но най-вече върху обществото, защото именно уважението, общественото възпитание в това да уважава актовете на съда и да изчака да се произнесат съответните три инстанции (което е все пак някаква гаранция за добросъвестност и

спазване на закона) би следвало да стане част от общественото поведение.

И моето предложение от една страна е в конкретния случай по втората публикация, защото за първата се говори за някакви факти, които аз не знам, ние не сме ги проверили, дали не е спазено случайното разпределение, това нещо не сме го проверили и няма как да кажем „Не сте прави!“, защото в крайна сметка би могло наистина да има неслучайно разпределение на делата. Но във втората публикация на сайта "ПИК", което аз не мога да го окачествя, за мен това е абсолютно недопустимо да има в медийното пространство подобни публикации, няма значение какви са фактите по делото, няма значение кои са страните по делото - би следвало да сезираме Съвета за електронни медии, защото считам, че има основание да се потърси административна отговорност, а не само с декларации и становища да излизаме.

Другото ми предложение, доколкото това е един систематичен проблем в обществото да се говори безнаказано въобще за съдийските актове и да се правят грозни интерпретации (няма значение в какъв смисъл и от кого) ми се струва, че трябва да има на основание чл. 30, ал. 5, т. 14 мисля, че беше, да създадем единна комисия в рамките на Съдийската колегия, която да анализира всички тези публикации и да излиза с един анализ и конкретно предложение, защото така онлайн наистина е трудно както, когато се изработи от един човек едно становище и се предложи на вниманието на колегите, така и когато не се предлага, защото според мен всяка дума е важна и трябва да бъдем умерени и прецизирани в нашето становище. В тази връзка правя точно такова процедурно предложение да бъде съставена такава медийна комисия, като предлагам конкретно да бъде от трима членове, например, за да е по-гъвкава. Ще изложа конкретните си кандидатури,

защото снощи го обмислях за колеги, които считам, че са прецизни в изказа си и най-вече добросъвестни - колегата Боряна Димитрова, колегата Красимир Шекерджиев и колегата Вероника Имова. Това са предложенията ми.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Други изказвания?

Заповядайте г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз също подкрепям, както и при предишното обсъждане на подобен въпрос виждането, че ние трябва да излизаме като Съдийска колегия със становище в случаите, когато считам, че е налице недопустимо посегателство върху независимостта на съдебната система в медийни публикации. Вероятно си спомняте при предишното обсъждане, което беше само преди 2-3 седмици, ние не можахме да излезем със становище по въпроса дали следва или не следва да изразяваме. Гласовете, доколкото си спомням бяха 6:6, дали трябва да изразяваме становище по подобни въпроси.

Подкрепям напълно това, което колегата Цветинка Пашкунова каза. Наше основно правомощие, вероятно интерпретирам, основно правомощие, което означава не само право, а и задължение - това е етимологията на думата „правомощие“ - да защитаваме, да отстояваме, да гарантираме съдийската независимост. Аз за себе си нямам съмнение какво представлява съдийската независимост и съм убедена, че определение за нея може да бъде изведено от становище на Венецианската комисия. Има и други актове. Ние имаме и Конституция, имаме Закон за съдебната власт, имаме формирана съдебна практика, която съдържа определение, ако не в чистия вид, съдържа достатъчно идентификатори на това какво представлява съдийската независимост. Така че ми се струва дебатирането по този въпрос за ненужно.

И в двете публикации, които са поставени днес на нашето внимание, те условно ги наричам две, защото са по два повода, аз лично считам, че има такова засягане. Би било налице недопустимо ограничаване на свободата на изказване или на свободата на медийно изказване, ако се ограничаваше излагането на факти с евентуално наше становище имам предвид, ако се ограничаваше, ако би се ограничило, и/или наличието на правни и фактически коментари. Подобно коментиране на съдебни актове, съдържащо факти и/или правни коментари считам за напълно допустимо, даже за необходимо. И в двата случая обаче фактите са много малко (да не кажа, че във втория случай изобщо липсват такива); съдържа се интерпретация (при това дори не е интерпретация на съдебния акт, а на някакви други обстоятелства), няма правни коментари (нито в единия, нито в другия случай се излага становището на съответния автор защо правният акт не съответства на закона и/или на доказателствата по делото), правят се коментари относно личността на съответния съдия (особено във втория случай напълно споделям виждането, че са надминали всякакви граници на допустимост тези коментари, аз дори ще се въздържа да ги цитирам). Не знам кой друг, ако не Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет трябва да изрази позиция затова дали е допустимо която и да е медия по този начин да коментира действащ български съдия. Заради това аз ще се огранича в по-нататъшно обсъждане на конкретното съдържание на статиите.

Изразявам категоричната си позиция, че ние, Съдийската колегия трябва да изрази становище. Подкрепям предложението на колегата да сезираме Комисията за електронни медии особено за втория от случаите, които днес обсъждаме. При подобен случай условно ще го илюстрирам като Бургаския случай, защото съм сигурна, че помните за какво става въпрос - когато медия или конкретен

журналист, не си спомням, беше осъден от съда по повод на негова публикация ние изразихме становище. Случаят е същият с разликата, че в Бургаския случай нямаше такива груби квалификации, т.е. по аргумент за по-силното основание ние би трябвало и в този случай да изразим позиция поне подобна на онази, която изразихме мисля, че беше през януари. Освен това по повод на изказванията от представители на изпълнителната власт ние сме изправени пред една по-различна хипотеза на нарушаване на принципа на разделение на властите и на независимостта на съдебната система. Така че и в този случай ние като Съдийска колегия е призвана според чл. 16, ал. 1 от Закона за съдебната власт (ще цитирам, защото мисля, че е важно) „да осигурява и отстоява" независимостта на съдебната власт, „осигурява и отстоява", сме длъжни в тази връзка да изразим позиция по отношение и на случаите, в които от другите власти (в частност от представители на другите власти) се правят по мое виждане внушения, недопустими и неосновани на факти относно проявено пристрастие или непрофесионализъм от страна на конкретния съдия.

Аз ще подкрепя становище и евентуално наше решение за изразяване на позиция, като евентуално с оглед на конкретното съдържание на нашия акт можем или по-късно в днешния ден на друго заседание да приемем, но моето лично виждане е, че може по-късно същия ден да изразим позиция, както това направихме в случая с Бургас.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, други изказвания?

Г-н Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви, г-н Панов. Колеги, на мен не ми е много ясно какво точно правим в момента. Виждам внесената тридесет и шеста точка, но какво е предложението?

Ако предложението е да излезем с позиция, то аз съм съгласен да излезем с позиция. Смятам, че това е редно, възможно и необходимо.

Искам само да уточня някои неща. За съжаление нямах възможност да участвам в предходните случаи, когато обсъждахме въпроси, свързани с подобни случаи на медийни публикации и доколкото си спомням те бяха в електронен сайт и т.н. Истината е колеги, че този Съвет има медийна стратегия. Тя е няколко стотин страници и ние с нея много се гордеем, толкова много, че тя ще бъде вписана или поне така смятам в доклада, който ще обобщи Медийната политика на съдебните съвети на континента. Имаме също така и друг план, който е т.нар. План за действие в конфликтна ситуация - тогава, когато имаме криза - да, Кризисен план. Съгласно този план ние имаме разписани стъпка една след друга, трета, какво трябва да бъде сторено, кой да го стори, как да го стори и как да реагираме. Каква е истината? Нищо едно от тези неща ние не правим. Ние на практика тичаме след случилото се. Някои някъде четете публикации - кои публикации, как ги четете, защо ги четете, след което ни сезира. Това влиза в Съдийска колегия, ние тук говорим дълго, след което или взимаме становище или не взимаме. Колеги, повярвайте, това е несериозно! Истината е следната: ние не можем да тичаме след вятъра. Ние трябва сами да инициираме, а не да бъдем подбутвани, подсещани, сезирани по писмен начин да вземем отношение по една или друга медийна публикация. Какво щеше да стане например, ако колегите от Районен съд не бяха внесли в петък сигнал по отношение на публикацията на "ПИК"? Всички на тази маса знаем - никой никога нямаше и дума да обели затова. Това е абсолютно безобразие! Аз съм съгласен да обсъдим и вземем някакво решение, но ви моля да не го правим на парче! Нека спрем да имаме такъв абсолютно непоследователен повод за разглеждане на различни медийни публикации!

Аз искам да задам въпроса - това, което е т. 36 и което е във връзка с публикацията в един сайт за едно решение от Софийския специализиран съд, по същото време в други медии имаше други публикации за друго решение пак на този съд. Те също не бяха особено добри, но ние не ги коментираме.

Ето защо ви моля независимо, че девети месец не можем да си напишем Правилника, нека направим нещо така щото да поемем инициативата, когато ще имаме някаква медийна политика тогава, когато ние ще реагираме това да не бъде декларация, становище или просто приемане за сведение, но нещо във връзка с определена публикация.

Аз съм готов да говоря и по същество на двете публикации, защото те са твърде различни, но ви предлагам, може би не сега, но в даден момент ние или да започнем да спазваме собствените си правила, които ние не спазваме, тъй като досега само веднъж избраните от нас хора, които да се занимават с кризисните ситуация са ни сезирали, а в други случаи ни сезират трети лица.

И на следващо място, ако ще приемем декларация, нека тя да бъде обща по принцип тя е да е обща декларация за всички публикации, а не само за изолирани от тях.

По отношение на това, което може би е предмет на тази точка, защото аз все още не мога да разбера какво обсъждаме. На първо място, нямам никакво съмнение, че журналистите имат право да правят коментари за качеството на съдебните актове, за изхода на съдебните производства и ние по никакъв начин не можем да го забраним. Ако ние забраним възможността те да коментират дори и в хипотеза, в която са страни в производството, то това би било доста сериозно засягане на свободата на медиите, свободата на свободно изразяване. Няма такъв стандарт, поне на мен не ми е известен, в който

да бъде ограничено правото на медиите да коментират съдебни актове дори и в случаите, когато те са страна по конкретното дело.

Друг е въпросът, когато имаме коментар от страна на лица, които са част от държавната администрация, правителството има качеството на държавен орган - тогава категорично според мен за тях не е възможно и допустимо те да коментират в негативен план решения на съда, защото няма как те да съвместят едновременно, както казваше един бивш заместник-министър председател „Аз сега говоря като гражданин. Няма как да говоря като гражданин. Те винаги са държавни органи." Оттук нататък какво следва? Ние трябва да разгледаме тези две публикации, като преценим дали те засягат независимостта на съдебната власт. През коя призма ще го направим, не ми е известно да има някакъв нормативен или извън нормативен текст, който да регламентира правата на медиите. Доколкото ми е известно, те са приели един Етичен кодекс на българските медии (той е пред мен), който обаче като да има пожелателен характер, а не различен, той не е задължителен за тях. В този смисъл двете публикации са твърде различни.

Ще започна от втората публикация – в "ПИК". При бегъл прочит – почти всички разпоредби на Етичния кодекс са отразени в т. 1: представяне на достоверна информация на обществото. Ще ви припомня само, че там хората, които са го изготвили (те със сигурност са журналисти), са посочили, че няма да публикуват информация, за която знаят, че е невярна; няма да подвеждат обществото и ясно ще посочват къде са използвани манипулирани текстове; ясно ще различават фактите от коментарите и предложенията и при отразяване на спорове ще се стремят да дадат възможност на засегнатите страни да изразят своя позиция. Нищо от това не е сторено. Ето защо смятам, че ние трябва да излезем с декларация, но пак казвам, тази декларация

трябва да бъде наша декларация на база наше обсъждане, като тя трябва да бъде нашето виждане за това какво е допустимо по отношение на публикации за работата на съда и какво е недопустимо, като отчитаме и правото на медиите да имат собствено становище и съдията да търпи негативно такова.

Смятам, че е напълно погрешно това, което се прави в момента. Какво правим ние? Някой ни сезира, това бива внасяно веднага в дневния ред и ние в рамките на публично заседание говорим в рамките на този, който ни е сезирал за публикациите, които са отразени в сезирането. Това не е подходът, който трябва да използваме. Ние трябва да имаме начин не да бъдем сезирани и само тогава да отговаряме, а напротив, да решим кога, как и по какъв повод ще се намесим. С две думи, склонен съм и ще подкрепя това, че трябва да бъде взето становище, но смятам, че то трябва да бъде изработено не във връзка с конкретните публикации, а по принцип.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-жо Пашкунова!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, да, съгласна съм с всичко, което беше казано. Имаме Комуникационна стратегия, имаме и Кризисен план за действие. Вярно е, че трябва да инициираме вземането на становища, изразяването на мнения по повод воденето на негативна медийна кампания. Това е посочено и в Комуникационната стратегия, такива са и целите, които са очертани там, но в тази Комуникационна стратегия е посочено, че освен проактивна политика, ние сме длъжни институционално да подкрепяме магистратите и да осигуряваме независимостта на съдебната власт именно по повод лични нападки, по повод публикации в медиите, които са некоректни, които сочат на атака срещу определен магистрат или срещу съда като цяло. Така че това е залегнало в Комуникационната стратегия и ние трябва да реагираме.

И тук по повод на казаното от г-жа Марчева. Става дума за това да демонстрираме институционална подкрепа, защото не е достатъчно Съюзът на съдиите, който е едно професионално сдружение, да излезе с декларация или сигнал. Колегите имат нужда от подкрепата на институция, каквато е Висшият съдебен съвет. Съответно такива са и препоръките в поредица от становища на Консултативния съвет на европейските съдии, включително в примера, който колегата даде за атаки срещу решение на Върховния съд на Великобритания по повод на „Брекзит“. Тогава председателят на Върховния съд излезе със становище, с което защити колегите, които са участвали в състава на това решение, т.е. отново имаше намеса от страна на авторитетна институция, в каквато надявам се да се превърнем и ние като Висш съдебен съвет. Така че, една принципна позиция по отношение на негативна медийна кампания, независимо от конкретиката и поводите, с които ние сме сезирани и в трите публикации, които са посочени, ще бъде както част от една проактивна политика на Висшия съдебен съвет, така и адекватна реакция на Съвета във връзка с воденето на негативна медийна кампания срещу съдиите. Продължавам да поддържам необходимостта от заемането на принципна позиция на Съвета, в която да изразим негативно отношение към начина, по който се коментират съдебни актове; по който се атакува съда по повод на постановени от него съдебни актове (друг е въпросът, че те подлежат на инстанционен контрол), както и се интервенира в една специфична правораздавателна дейност, от която, независимо от фактите, които са изнесени, аз считам, че съдът е този, който най-добре познава делото и който полага максимални усилия за вземане на правилно решение по спора.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Извинявам се, че пак взимам думата, но да кажа по повод на тази Комуникационна стратегия, която тук всички споменаваме и която очевидно сме чели във връзка с предстоящо решение. Само да кажа, че четейки стратегията, тя е съставена в онзи модерен стил на много и претенциозни думи без конкретен смисъл. Мисля си, че ние трябва да имаме, както каза и колегата Шекерджиев, конкретно отношение към всеки отделен случай и не да тичаме след събитията, а в крайна сметка това да бъде предварително изработена стратегия, но не по начина, по който е разписана тази Комуникационна стратегия, от която, честно да ви кажа, аз нищо не разбрах като конкретни мерки. Затова моята идея беше точно такава – да има колеги от Съдийската колегия, които за всеки конкретен случай, защото с общи декларации да призоваваме медии (които според мен някак си не виждам как точно ще се съобразят с нас, но както и да е) да спазват добрия тон не мисля, че ще бъде достатъчно като мярка. В Закона за радиото и телевизията са разписани правомощията на Съвета за електронни медии (СЕМ), но за съжаление са доста витиевати по отношение на това, което е свързано със съдебната система, а именно, че контролът на СЕМ е по отношение на това, което се предава като информация за решения на правораздавателните и други държавни органи в предвидените от закона случаи. Може би тук е добре тази медийна комисия, която ще се занимава конкретно с тези неща, да изработи едно предложение или за изменение в Закона за съдебната власт, или за промяна в Закона за радиото и телевизията, защото действително това е проблем не само по отношение на конкретния случай, но като цяло отношението на обществото би следвало да бъде коригирано точно по този начин, когато се налагат санкции за един абсолютно недопустим език, дори бих казала – хората, които са го използвали, не уважават, първо, себе си,

да не говорим за обидите, които са отправени към личността на съдията. Затова моето предложение е да има конкретна реакция, защото двата случая, общо казано, са различни. В единия случай се говори за погрешни данни, погрешни факти и дали действително е така, трябва да го проверим. Във втория случай действително този абсурден език, агресивен, грозен, не трябва да го позволяваме, защото той ще се обърне в други случаи спрямо други колеги и това наистина подкопава, ерозира; дори възпитанието на идващите поколения зависи от това в крайна сметка как ще се отнасят към актовете на съдиите (и на прокурорите също). Затова моето предложение е конкретно, процедурно е това да се гласува и тази комисия да изработи становище по двата въпроса – в единия случай да анализира фактите дали действително е така, и във втория случай да изрази някаква позиция конкретно по тази публикация в ПИК, която е изключително обидна за колегата. Аз бих посъветвала колежката все пак да заведе дело, защото това в крайна сметка е абсолютно непристоен език.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ще си позволя да цитирам доклада на Комисията до Европейския парламент и Съвета от 25.01.2017 г. (това е докладът, свързан с 10 години от мониторинга върху България). На страница трета е посочено: *„Българската медийна среда се характеризира често с ниска степен на независимост и неефективно прилагане на журналистическите стандарти, което оказва отрицателно влияние върху обществения дебат относно реформите“*. По-надолу е цитирано, че *„България се нарежда на последно място от всички държави-членки на ЕС в световния индекс за свобода на печата за 2016 г.“*. Нека само да кажа, че последното изследване е, че България е още по-надолу по този показател от всички държави-членки на Европейския съюз, дори някои държави, които не са членки на ЕС, са преди нас. Румъния е много преди нас!

С това искам да кажа, че в тази омърсена медийна среда да се крием зад т.нар. „Медийна стратегия“, без да предприемаме конкретни действия, мисля, че е наивно от наша страна. От друга страна, ако точката не беше внесена в дневния ред, просто дневният ред за днешната Съдийска колегия щеше да бъде с една точка по-малък и щеше да бъде по същия начин направено, както и с много други случаи – подминавано от наша страна. Не, в този момент трябва да действаме институционално. Случаите може да се различават, но те си приличат по едно – по това, че имаме злостни атаки срещу магистрати, които вършат своята работа.

По отношение на това, че всеки един от нас трябва да чете. Да, вероятно и чете, но не виждам някой от нас да е внесъл някакво предложение, така че този дебат не е закъснял (съжалявам, че на предходния някои колеги не присъстваха). Може би ще се възпроизведе това, което говорихме и преди, макар че тогава не ставаше дума за медийна публикация, а ставаше дума за медийна публикация по изявление на представител на държавен орган и то новосформиран. Затова бих искал да кажа и още нещо. Стана дума за т.нар. „Етичен кодекс на българските медии“. Мисля, че не е коректно самото наименование, но той не само че е препоръчителен, а много медии дори не са го подписали. Така че оставаме в положението при една такава медийна среда, при която някой не спазва етични стандарти, а други пък спазват такива стандарти. А този, който не спазва етични стандарти, всъщност прави това, което в момента е на нашето внимание. Ето защо смятам, че ние трябва да реагираме; трябва да имаме становище и то трябва да бъде подготвено конкретно по този повод.

По отношение на идеята за промени в Закона за съдебната власт, в Закона за радиото и телевизията. Извинете, но нали всички

съзнавате колко време ще коства това и колко усилия, и колко много други публикации ще има направени, ако изобщо това доведе до някакъв резултат! А по отношение на създаването на комисия, извинете, но много често (и тук ще се съглася) се казва, че ако не искаш да решиш някакъв проблем, създай комисия. В този смисъл трудно е да очакваме ние самите по някакъв начин да участваме във възпитаването на това общество да уважава магистратите – съдии, прокурори и следователи, – без самите ние да направим нещо за това. Не да се крием зад Стратегията, а напротив, в конкретните поводи да реагираме по конкретен начин.

Ето защо аз ще настоявам за това да има становище. Отново казвам, не е подготвено, защото миналия път, когато имаше такъв дебат (съжалявам, че някои колеги отсъстваха), имаше подготвено становище, само че се започна дебата с това: „Кой го е подготвил, какво пише в него?“ и т.н. Ако ние се задълбочим в този дебат, ще избягаме от най-същностното нещо в него, а именно какво прави Висшият съдебен съвет тогава, когато е накърнено доброто име и честта на българския магистрат. Ние трябва да реагираме, това е наше задължение по закон.

Г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря, г-н Председател! Моето изказване е провокирано от всичко това, което се говори. Вижте, наше основно задължение и право е да отстояваме и да осигуряваме независимостта на съдебната власт. Питам се аз как тези публикации тук накърниха тази независимост и ще ви кажа защо така разсъждавам. Според мен по никакъв начин. Първо ще ви дам един пример. На 27 януари тази година президентът Тръмп издаде указ, с който забрани на граждани на Ирак, Либия, Сирия и т.н. да бъдат приемани като бежанци в Америка. Федералният съдия на Сياتъл Робърт спира действието на

този президентски указ. В Twitter президентът Тръмп пише: *„Сигурността на нашата нация е на карта. Мнението на така наречения съдия е смехотворно и ще бъде отхвърлено от по-горните инстанции“*. С тези си действия президентът на Съединените щати, за която страна се твърди, че е върховната демокрация, наруши ли независимостта на съдебната система – питам аз – или просто изрази своето лично становище по отношение на акта на този федерален съдия? По същия начин, според мен, са тези публикации и изказванията на вицепремиера Каракачанов ... имат отношение и изразяват неговото становище както по публикацията на този – Емил Джамал (или Джазир), няма значение името на конкретния човек, та аз считам, че те сами по себе си не накърняват независимостта на съдебната власт, от една страна. От друга страна, постановените съдебни актове красноречиво казват, че тези съдии, по отношение на които критиките са насочени, въобще не са се повлияли от негативните оценки на някой вицепремиер, председател на комисия или нещо подобно, или например, в агенция „Правен свят“, касаещо съдиите Колева, Димчо Георгиев и Врачева, та по отношение на тези съдии нима седмица по-рано нямаше пак идентична публикация, пак за тях, но това не им повлия негативно. Тоест, аз считам, че тези изказвания, тези медийни публикации по никакъв начин не влияят върху независимостта на съдебната система и примерите за това са нагледни. Това от една страна.

Да, дума да няма, че добрият тон в конкретния случай в тези публикации е нарушен. Недопустимо е да се използват такъв език и тон по отношение на конкретни съдии. Но тук е мястото точно на въпросната комисия, или на хората, осъществяващи Медийната стратегия. И ако трябва да вземем някакво отношение, е единствено декларация или някакво становище, че ние не харесваме, не

одобряваме тази агресия и тези нецензурни думи, които се използват от медиите по отношение на действащи магистрати и техните решения. Но нищо повече. Тук конкретните поводи, с които са ни сезирали, не трябва да имат значение за нас, а по-скоро действително, както казаха колегите Шекерджиев и Марчева, да доведат до една принципна позиция по отношение на езика, който се използва, а не да се занимаваме с всеки конкретен случай и всяко заседание да губим същественото си време, вместо да решаваме някои важни и значими въпроси за съдебната система. Ние се занимаваме днес с Бургас, утре с Градския съд; днес с Районния съд и със Специализирания наказателен съд. Ами в други ден и Сливен, и Ямбол, и Тутракан ще се почувстват обидени и ние всяка седмица ще отделяме часове за такива дебати, които могат да бъдат решени кардинално веднъж завинаги. Една декларация – дали ще бъде тя от целия Съвет или от тези, които осъществяват Медийната стратегия, - която да изрази негативно отношение към този език, който се използва. Това според мен е достатъчно. В тази връзка е моето изказване. Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Дишева. След това г-н Шекерджиев.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Взимам отново думата по повод на част от изказванията на колегите и в частност ще започна с последното изказване. Струва ми се, че ние говорим по много важен въпрос за съдебната система. Не мога да се съглася, че този дебат представлява губене на време, че този и други подобни дебати са, или биха били губене на време на Съдийската колегия. Въпросът е важен. Въпросът за независимостта на съдията и на съдебната система като цяло е основополагащ, той е стълб на върховенството на правото. България се е обявила за правова държава и ние сме призвани в частта, касаеща независимостта на съдебната система, да отстояваме тази независимост. Затова не мога да се съглася с тезата, че

говоренето за независимостта на съдебната система и на конкретния съдия е малозначителен въпрос или неважен въпрос.

На следващо място ми се иска да коментирам изказванията на колегите по повод на това, че „ние бягаме след събитията“. Аз мисля, че в идеята за съществуването на Висшия съдебен съвет и на Съдийската колегия е заложена идеята, че Висшият съдебен съвет, съответно Съдийската колегия, ще изпълняват вменените им по закон задължения, а едно от тези задължения е гарантирането и отстояването на независимостта на съдебната система. Затова приемането на „становище по принцип“ е много хубава идея, само че то няма да бъде достатъчно. Аз ще подкрепя по принцип приемането на такова становище, но не считам, че то е достатъчно. Защо? Защото конкретното засягане на независимостта се осъществява с всяко конкретно действие. В този смисъл не съм съгласна с тезата, че ние не трябва да бягаме след събитията. Не става въпрос за бягане след събитията, а за реагиране по повод на конкретна публикация в медия или изказване, на други действия на представители на медии или на някои от другите органи. В случая за Бургас (аз ще продължавам да го споменавам и да се позовавам на него) ние бяхме сезирани от член на Съдийската колегия; дори нямаше нарочен акт, нямаше допълнителна точка в дневния ред. В конкретния случай сме сезирани от съдии (по втория от случаите) от Софийския районен съд, който, излишно е да споменавам, е най-големият районен съд в страната, ако не се бъркам, и най-големият съд в страната изобщо. Не мога да се съглася, че съдиите от Районния съд са „трети лица“, както бяха наречени – изказът беше, че ние сме били сезирани от трети лица. Не знам кой друг трябва да ни сезира, ако не един цял районен съд, или мнозинството от този съд, за да имаме основание да реагираме по повод на конкретна публикация. Иначе съм съгласна с всичко, което казаха колегите, че

медиите са свободни да говорят по фактите; да обсъждат включително конкретни съдебни актове, но по фактите и по правото, а не по повод личността на съдията.

Не мога да си представя по-фрапиращ случай на засягане. Всъщност вероятно има, защото може да се каже, че ми е бедно въображението в този смисъл, но да продължа това, което исках да кажа. Във втория от случаите е налице изключително арогантно засягане на личността на съдията по недопустим начин, с недопустим език – всички тези неща бяха казани вече от колегите. И ако за това ние твърдим, че няма засягане на независимостта или опит за посегателство върху независимостта на този съдия, не знам в какъв друг случай бихме признали, че има такова засягане. Ние, разбира се, не можем да кажем, че за конкретния акт този съдия не е бил повлиян и това да бъде аргумент да се ограничим за реакция, защото подобно оклеветяване, оплюване, обиждане на съдията в медия вероятно ще въздейства за последващите актове на този съдия – несъмнено, или поне по мое виждане, това е била целта на тази публикация. Целта на тази публикация е била, по мое виждане, да се възпрат и последващи подобни произнасяния на съдии. Съвсем сходен беше случаят в Бургас – електронна или изобщо медия беше осъдена за клевета, доколкото си спомням, какъвто е и този случай, не виждам каква е разликата. Само че разликата е, че тук лексиката, която е използвана, е по-крайна, изобщо поведението е по-недопустимо.

И още един последен коментар по повод на това кой, какво и защо чете. За да изпълняваме основното си задължение, едно от основните си задължения – да гарантираме и отстояваме независимостта на съдебната система – несъмнено трябва да четем. Аз самата изпитвам неприязън при четенето на някои медии, но го правя поради служебните си в момента задължения. И мисля, че всички ние

трябва да го правим. Ако Софийският районен съд не беше сезирал Съдийската колегия с второто от тези искания, аз твърдя, че щях лично да го направя, за да поставим на обсъждане този въпрос. И пак повтарям, първият случай, по който взехме отношение, беше по повод на член на Съдийската колегия, а не на външно сезиране, така че не е вярно, че ние досега нито веднъж не сме реагирали по подобен начин, така да се каже – *ad hoc*. Аз ще подкрепя виждане за общо становище, но подчертавам, то няма да бъде достатъчно, затова считам, че във всеки конкретен случай трябва да реагираме.

На последно място. Не считам, че създаването на подобна комисия е целесъобразно, защото ние имаме правомощия като Съдийска колегия. Не намирам необходимост от прехвърлянето на тази дейност на отделна комисия – тя не може да бъде друга, освен временна, но пък от друга страна временният ѝ характер, какъвто само би могъл да бъде, би противоречал на непрекъснатите публикации, т.е. на необходимостта от това такава комисия да съществува постоянно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Може би не съм бил разбран правилно, затова ще бъда доста по-конкретен и с факти. Точка 36, колеги, е във връзка с публикация в един електронен сайт, ако не се лъжа. Тази публикация е била докладвана точно на хората, които по силата на т.нар. “Стратегия” е следвало да вземат становище по въпроса. Взели ли са? Не. Ние сме сезирани с искане, което, както искате си го помислете, но то така или иначе е от член, или от организация, която не е член на Висшия съдебен съвет. Защо е така? Защото ние не сме си свършили работата. Оттук нататък какво следва? Това е много хубаво – ние ще вземем становище по тази публикация, по следващата публикация. Кой ще чете всички публикации? Кой ще вземе решение кога ние да реагираме, как да реагираме и как да го

правим? Отговор на този въпрос не чух. Ако ще го правим всички ние, то ви гарантирам, че няма да можем да вършим нищо друго.

На следващо място. Ние ще четем централните медии, регионалните медии; ще четем Facebook, защото Facebook също е социална медия, и ако трябва за всяко едно конкретно нещо да вземаме становище, то тогава, повярвайте ми, ще ни бъде доста трудно. (Реплика на А.Дишева без микрофон). Не чух какво каза колежката Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не е медия Facebook, извинявайте. Може би терминологично сбъркахте. Мрежа е, не е медия.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Социална мрежа, от която между другото сме отчели изключителен напредък, защото положителните коментари, които са били около 0.2% от случаите, са стигнали 1% - само да ви кажа как изглеждаме ние във Facebook, така сме записали в отчета си. От тази гледна точка аз ви казвам, колеги, дайте да подходим конструктивно. Пълен абсурд е ние да реагираме на всяко едно негативно нещо, което се пише за съдебната система, още повече, че просто е срамата да ви кажа колко ни е рейтингът. Оттам нататък ние не можем да го направим не за друго, а защото нямаме административен капацитет. Целият ни административен капацитет в тази посока седи вдясно от мен. От тази гледна точка трябва да имаме принципно решение, с което да кажем според нас кое е допустимо, кое е необходимо, кое е възможно, кое е невъзможно; кога според нас има засягане на правила (а правила за медиите няма) и кога според нас е допустимо, и ползвания език, и коментарите, и съответния орган, лице – юридическо или физическо, което ги прави. Ние не можем да вземаме отношение по всеки един случай, а и не бива да правим така, защото, ако вземем отношение за това, дължим да го правим всеки път, не само когато ни сезира Съюзът на съдиите или административното

ръководство на най-големия първоинстанционен съд, но и всеки път, когато имаме негативен коментар за съдията в Лом, Малко Търново или Стара Загора, а ние това всички знаем, че не можем да го направим.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-жо Димитрова! След това г-жа Имова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Благодаря, г-н Панов! Аз изцяло подкрепям изложеното от колегата Шекерджиев първия път и доразвито сега. Въпросът не е дали да вземем становище. Макар и с аванси, абсолютно всички колеги изразиха становище, че и в двата конкретни случая имаме някаква прекрачена граница. Въпросът е как да изразим становището и как по принцип да работим занапред по медийната политика. Въпросът не е сега да вземем отношение. Утре ще имаме други два случая, в други ден други три случая. Всеки път ли ще излизаме по един и същи начин – със спорове по два часа и накрая със стандартната декларация? Декларацията всъщност, която и днес ще приемем, следва да признаем, че ще е и знакът на нашата, как да кажа, некомпетентност в тази област и следва да имаме доблестта да си го признаем, че всъщност тази Стратегия е 300 листа събрани думи, които може би очертават (понеже са стратегия) някаква посока на движение, но не и конкретика на действие. Това, което ние следва да направим, е най-после да създадем конкретен план за действие как ще реагираме в ситуации като настоящата. Колегата Шекерджиев добре подчерта, че нямаме кризисен план. Ами той трябваше да е задействан до ден-дневен. Всичко, което – не знам всъщност дали е грешка, или не е грешка, – но ми се струва, че и миналия път реагирахме малко пресилено и малко грешно, може би следва да бъдем по-адекватни на това, което се очаква от нас. А очаква се от нас действително да защитаваме независимостта тогава, когато има необходимост. Как я

преценяваме тази необходимост, е въпрос на компетентност между другото.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, г-н Председател!

Внимателно слушах колегите и мисля, че тук в тази зала няма нито един колега, който да мисли различно от това, че Висшият съдебен съвет е по Конституция и по Закона за съдебната власт, а и по морал на всеки един от нас – членовете на този Съвет, и е задължен, призван да защитава авторитета, независимостта и безпристрастността на съдебната власт. Аз ще подкрепя колегите, които се изказаха в посока на това, че нашата реакция трябва да бъде институционална, да не бъде на „парче“, да бъде принципна. Какво имам предвид? Естествено тук не стои въпросът дали да защитим колегите си. Разбира се, че трябва да ги защитим, когато са нарушени авторитета и независимостта на съдебната власт. Но ние трябва да бъдем достатъчно просветени, компетентни и решителни в очертаването на критериите, които ще ни позволят да намерим правилното разрешение кога и в кои случаи този авторитет, независимост и безпристрастност на съдебната власт са накърнени, защото имаме, от една страна, свободата на словото, свободата на правото на изразяване на мнение, от друга страна имаме намеса на държавата, съгласно чл. 10, ал. 2 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Там изрично е посочено, че когато се касае за определени сфери от държавната и обществена дейност, свободата на словото търпи известни ограничения. Тогава държавата се намесва чрез правила, чрез процедури, чрез условия, чрез санкции във връзка с това да защити обществения интерес. В демократичната държава, каквато сме ние и чиито основи и устои искаме да защитим, ние – Висшият съдебен съвет, членовете му – трябва да се обединим около принципни положения,

които да приемем, за да обосновем в кои случаи следва да се прилагат известни ограничения при упражняване свободата на словото с цел да се защити авторитета, независимостта и безпристрастността на съдебната власт. В тази насока Европейският съд по правата на човека има богата практика. Тя се основава на определени принципи, които ние трябва да разчетем, да формулираме и да спазваме.

Тук колегите развиха тези, че естествено критиката към несправедливи съдебни решения, които обществото възприема като такива, поднесена с факти, с аргументи, не би засегнала стандарта на Конвенцията и стандарта на Конституцията на Република България, че в определени случаи свободата на словото следва да търпи известно ограничение, за да се защити обществен интерес и в частност авторитета на правосъдието. Очевидно арогантното, непремерено слово, което засяга личността и достойнството на съдията, което посяга на съкровено и независимо вътрешно съдийско убеждение, което е основен принцип при разглеждането и решаването на делата, действително следва да бъде критикувано, следва да бъде отричано от институцията Висш съдебен съвет в защита на авторитета и независимостта на съдебната власт. Естествено, че непремерените критики, излизащи вън от рамките на принципите, на които се основава независимото правосъдие от страна на другите власти, също би следвало да бъде извън критериите, които и Конституцията, и Конвенцията определят като ограничения в правото на изразяване на свобода на словото. Така че моето предложение е Висшият съдебен съвет да излезе от формализма и от незначещите нищо красиви фрази в Стратегията за кризисна комуникация на съдебната власт, изграждаща се върху пет основни компонента, сами по себе си нищо незначещи: *„Преодоляване на функционалните причини за кризата в общественото доверие“*. Това са общи фрази, които нищо не значат.

„Ефективно противопоставяне на негативни кампании, водени срещу съдебната власт“. В какво се изразяват тези негативни кампании? Какви са критериите, за да ги обозначим като такива? Ние трябва да бъдем по-конкретни и да бъдем по-просветени, както каза някой от нас, затова ми се струва, че много сериозно трябва да се подходи към критериите, които надхвърлят тези ограничения, които Конституцията създава.

Аз ви съветвам да прочетем малко повече от практиката от Европейския съд по правата на човека, както и на Съда на Европейския съюз, която дава жалоните, примерите, които трябва да следваме във връзка с изграждане на такива критерии. Дали това ще бъде някаква комисия с определени задачи, която ще определим да обследва тази практика – на нашия Конституционен съд, както казах, Съда на Европейския съюз и другите институции на Европейския съюз и на Съвета на Европа, като препоръките на КСЕС, на Венецианската комисия, това вече е конкретен въпрос. Но при всички случаи ние трябва да бъдем конкретни, защото е важен въпросът как ще защитим авторитета и независимостта на съдебната власт, а не така кампанийно да го правим и някой да ни сезира. Да ви кажа, това сезиране е лош знак за нашата работа. Ние трябва да се самосезираме, но трябва да се самосезираме с една принципна институционална, ако щете, харта или нещо подобно, в което конкретно да различим в кои случаи се престъпва границата на справедливата, законосъобразна и конституционносъобразна критика към дейността на съдебната система и в кои случаи се накърнява авторитета на конкретния съдия, или авторитета на цялата съдебна система. Разбира се, днешният пример с публикациите срещу колегата от Софийския районен съд е действително арогантен и няма начин да не заклеим един такъв подход към работата на съдията. Но в случая относно актовете на

Апелативния специализиран наказателен съд и въззивните състави, които са постановили противоречиви решения, там следва да се извърши конкретна преценка. Те биват обвинени в нарушаване на принципа за случайно разпределение на делата; те биват обвинени в нелегитимни влияния върху вътрешното им убеждение. Ами това са въпроси от конкретно естество, ние трябва да ги изследваме и тогава ще кажем дали е нарушен обществения интерес, или е защитен обществения интерес с една такава защитна позиция от наша страна по отношение на различните случаи, които се критикуват от медиите.

Колеги, призовавам ви да помислим върху изработване на точни критерии, а не общи като: *„Излизане на комуникацията на съдебната власт от спиралата на каскадни скандали; изграждане на работеща система за проактивна и професионална комуникация на съдебната власт като дългосрочна превантивна мярка срещу нарушаването на общественото доверие в нея“*. Това не работи. Конкретни, конкретни критерии! аз съм готова да способствам за това, а както виждам, и всеки от колегите, които вече се изказаха в тази посока, и подкрепям всяко едно изказване днес в тази зала, но с допълнението – трябва да имат конкретни критерии, които да очертаят границата, която се прекрива при упражняване на свободното слово.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ще взема последен отношение. Извинявам се, че за трети път вече взимам микрофона. Нали знаете как изглеждаме отстрани? Имаме конкретни поводи, а ние сега дискутираме как трябва да изградим конкретни критерии за реакция. Как не дискутирахме това, когато реагирахме за нашите колеги от Бургас? Как не дискутирахме това, когато не реагирахме по отношение на изказването на орган на държавната власт? Сега решаваме да правим конкретни критерии, а мисля, че казахте дори и харта. Извинявайте, но това звучи несериозно. Имаме два конкретни повода, които означават

само едно – медийна кампания било то от един сайт, било то от друг сайт. И при такава медийна кампания – ще използвам вашите думи – ефективно противодействие срещу негативни кампании. Сега е моментът да демонстрираме как ние противодействаме срещу такива негативни кампании. И ако нашето противодействие се състои в това да обмисляме харта или правила кога трябва да се реагира, извинявайте, ние реагираме очевидно за всеки случай по различен начин. Преди реагирахме с декларация; след това не реагирахме изобщо; сега в момента ще правим харта или критерии. Звучи наистина несериозно.

И нещо, което е много важно, и с това ще приключа. Няма значение кои са колегите – както каза г-н Кояджиков – от Тутракан, или от някъде другаде. Ние трябва да реагираме всеки път, когато това се случи. И аз нямам илюзията, че с едно наше изразяване на отношение от утре ще спре такава кампания, но във всички случаи без изразяването на отношение това само може още повече да засили това, което се случва. Това не е от вчера, казах го и миналия път, когато дискутирахме. Имаше министър, който кръщаваше операции с имена на съдии, спомнете си. Това е нещо, което се случва не от вчера, не и от онзи ден, а от много отдавна. Нашите колеги знаят каква отговорност носят като съдии и пред какви предизвикателства се изправят при изпълнение на своите задължения, дори когато цялото общество е застанало срещу тях, но те не са длъжни да търпят арогантност, непремереност, език, който граничи с езика на омразата. Това тези колеги не го заслужават!

Ето защо аз отново ще ви приканя да изразим отношение, да изразим становище. Може да го съставим така, както сме го направили в предходен случай. Ще подложат на гласуване това, ще подложат на гласуване и предложението по поредността, по която беше направено – г-жа Марчева го каза – да се обърнем към Съвета за електронни медии,

ако не се лъжа. Също така, разбира се, ще подложа на гласуване и предложението за създаването на такава своеобразна медийна комисия, каквото предложение беше направено. Ако има и други предложения, съм готов също да ги подложа на гласуване. С това ще приключа своето изказване. Но според мен трябва да реагираме. И това не е реагиране ad hoc, това е реагиране, когато са се събрали два такива случая. Те може да се различават, но е ясно, че това е медийна кампания – и в единия, и в другия случай. Ако не реагираме, тогава наистина какво значи *„ефективно противопоставяне срещу негативни медийни кампании“*? И ако сега не реагираме, кога ще реагираме?

Заповядайте, г-н Шекерджиев!

(Лозан Панов излиза от залата)

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря! Ще започна отзад напред. Аз лично ще приканя колегата Марчева да оттегли предложението за сезиране на СЕМ, просто защото той е орган, който регулира дейността само на радио и телевизия. Ако държи да сезираме някого, ви предлагам това да бъде Националният съвет за журналистическа етика, но тук не знам колко ще бъде ефективно, доколкото Агенция „ПИК“ не е подписала Етичния кодекс и от тази гледна точка няма никакви задължения по него.

Искрено съжалявам, че съдията Панов си тръгна, защото така и не разбрах какво ни предложи той.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: И аз това исках да попитам.
(Оживление в залата, говорят едновременно.)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, пет минути почивка да дадем, за да изчакаме г-н Панов.

ГЛАСОВЕ: Точно така.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Наистина беше странно. Аз оставам с впечатлението, че всяко едно от тези неща правим, за да говорим красиво два часа и никаква работа да не вършим.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, пет минути почивка.

/След почивката/

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме заседанието. Заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви.

Аз имам конкретно питане: От тук насетне какво предлагате да гласуваме, защото не можах да се ориентирам. Досега поне практиката на Съвета е, да има някакво решение, което да гласуваме. Ако ще гласуваме да има по принцип декларация, това ли е Вашето предложение, за да знаем как да гласуваме. Това първо. Второ, що се отнася до тази медийна комисия, за която Вие казахте, че ще бъде поставена на гласуване...

ЛОЗАН ПАНОВ: Има такова предложение.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да, да, така е. Тъй като моето име беше намесено там, смея да кажа, че това не е координирано преди това, за мен това е изненада. Идеята ми е следната: не мога да приема да участвам в медийна комисия, която не знам с какво ще се занимава. От тази гледна точка ви предлагам, ако тази идея искате да бъде гласувана, то тя трябва да бъде уточнена, в смисъл: каква ще бъде тази комисия, с какво ще се занимава, временна ли ще бъде, по някакъв друг начин ли, какви ще са нейните компетентности? Защото просто така да гласуваме, ми се струва малко неправилно. Ето защо, аз ще помоля, ако се държи на това предложение, то да бъде отложено, с оглед да се прецизират правомощията, компетентностите и най-вече

задълженията. И всичко това, колеги, показва едно нещо, което е при нас порочното. Висшият съдебен съвет би следвало да обсъжда материята, която разглежда и решава, като има достатъчно време, оглеждат се всички гледни точки, достига се до едно решение, то се обсъжда в съответна комисия или по някакъв друг формат, след което се предлагана Съдийската колегия това решение, с мотиви към него, да бъде одобрено или напротив - да не бъде прието. Когато ние говорим за медий, за медийна политика, ние директно влизаме във финалната фаза, като повечето от нас са неподготвени от гледна точка на това, че нито знаем какво гласуваме, нито знаем защо го гласуваме, нито на база какви принципи. Това е причината да ви помоля - нека изработим някакъв модел, да кажем кога ще се намесваме, при какви обстоятелства и как ще го правим. Защото аз продължавам да твърдя - не можем да го правим винаги, защото трябва да заседаваме всеки ден.

ЛОЗАН ПАНОВ: Тъй като имаше въпрос, който е отправен към мен. По отношение на комисията предложението е направено от друг, ако трябва конкретизация - да. По отношение на това, какво аз предлагам, аз предлагам ние да изразим становище. Казах го по същия начин и в предходно обсъждане и Вие не бяхте тук, когато коментирахме изявления на държавен орган. Тогава точката беше внесена като редовна такава, т.е. имало е достатъчно време колегите да се запознаят. Между впрочем както и тази точка също е внесена, по отношение на сигнал от СРС, той е постъпил на 4 май, т.е. нямало е как при условие, че са подписани точките на 3 май, те да бъдат внесени. Ако това за Вас представлява процесуална изненада...

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не, не съм изненадан, само искам да разбера къде е становището.

ЛОЗАН ПАНОВ: Веднага ще Ви кажа. Когато миналия път имаше обсъждане, такова становище беше предложено. Тогава, г-н

Шекерджиев, тезата беше малко по-различна, на хората, които опонираха - кой го е написал становището, защо го е написал, как го е написал, при какви условия? Ето защо сега подходих по по-различен начин, без становище. И не виждам пречка, когато има, отново казвам - две събития, които си приличат, ние да реагираме. Нямам претенции да бъда автор на становище, както и на предходното не съм бил. Няма пречка всички ние да вземем участие в подготовката му. Между впрочем така, както бе направено преди по отношение на бургаските съдилища. Тогава реагирахме, сега според мен също трябва да реагираме, поне от кумова срама.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да разбирам ли, че предлагате да изготвим становище? Да вземем решение да бъде изготвено становище, това е Вашето предложение?

ЛОЗАН ПАНОВ: Това е моето предложение, такова предложение направи и г-жа Пашкунова мисля, а и други колеги се изказаха в този смисъл.

Г-жо Пашкунова, заповядайте.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз ще бъда съвсем кратка по повод изказването, че липсват ясно разписани правила и по повод цитирането на определени абзаци от Комуникационната стратегия, която не съдържа конкретика по отношение на предприетите мерки и действия на Съвета. Колеги, освен Комуникационната стратегия, която искам да кажа, че е изготвена от стария състав на ВСС, с участието на магистрати от цялата страна и експерти „Връзки с обществеността“ в съответните органи на съдебната власт, трябва да ви кажа, че съществуват и множество комуникационни документи, които са приети в изпълнение на тази Стратегия. Става дума за Актуализирана медийна стратегия на съдебната власт; става дума за Унифициран кризисен план за комуникация на органите на съдебната власт; План за кризисен

PR на ВСС; Единни правила за администриране и публикуване на информация в социалните мрежи от органите на съдебната власт, както конкретно разписана процедура за публична реакция на ВСС, в случаи на засягане на независимостта на съдебната власт. Там са разписани конкретни предписания, по какъв начин трябва да се реагира. Тук, искам само да отворя една скоба и да кажа, че проблемът с липсата на необходимата кадрова обезпеченост на отдел „Публична комуникация и протокол“ е една от причините да не се реагира адекватно. Т.е. ние да чакаме да бъдем сезирани от органите вместо ние да инициираме кампания по така наречената „проактивна политика и адекватен отпор по отношение на негативни медийни кампании“. В момента в отдел „Публична комуникация“ работи един експерт, имаме и назначен служител по заместване. Така че там е разписано, че при подобни медийни кампании, експертите от дирекция „Публична комуникация и протокол“, които извършват ежедневен медиен мониторинг за работата на ВСС, са длъжни да информират представляващия и екипа за реакция при възникване на криза, да бъде обсъден съответния проблем, да се прецени трябва ли да се реагира спешно и съответно, разбира се, за нас е важна каква ще бъде волята на Съдийската колегия, тъй като както вече беше посочено, по различни поводи се подхожда нееднозначно и по различен начин. Освен това, както виждате, има и различни мнения и становища. Има колеги, които приемат, че това е пряко посегателство върху независимостта на съдебната власт, има други, които считат, че това е просто коментар на съдебни актове, на което медиите имат право. Така че това е причината да бъде внесено това предложение, както и предходното, което беше по повод публикации във връзка с акт на колега от СГС. Другото, което искам да кажа е, че не е напразна подобна реакция. Всяка една реакция по конкретен повод, и това е записано във всички комуникационни

документи, е част от проактивната политика и от превантивната дейност на ВСС. Т.е. ние не трябва да мълчим и трябва да покажем ясно, че не одобряваме подобна негативна медийна политика срещу органи на съдебна власт и срещу конкретни магистрати и това да бъде форма на предупреждение към тези медии, които безотговорно, по този недопустим начин атакуват колеги, като уронват тяхното добро име и професионалната чест на съдиите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-жо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, г-н Панов.

Аз искам само да кажа, че след като сме сезирани с искане да вземем отношение по посочените публикации, ние не можем да мълчим, трябва да реагираме. Това, на първо място. На второ място, аз го поставям принципно този въпрос пред вас, че ние трябва да вземем решение дали да не изградим единен принципен модел на реакция в подобни случаи или в случаи, в които се поставя въпросът за застрашаване авторитета и независимостта на съдебната власт. Т.е. да посочим в кои случаи ние считаме, че такова застрашаване е налице и по този начин да реагираме принципно, институционално, на всеки следващ бъдещ подобен такъв опит да се накърни независимостта и авторитета на съдебната власт. Така че аз пак апелирам - трябва да се изработи такъв модел, на базата на критериите, на практиката на Европейския съд, на практиката на българския Конституционен съд, а не да реагираме на парче. Защото, както каза и колегата Шекерджиев и останалите колеги - Марчева и колегата Димитрова, ние не можем да следим всеки конкретен случай, а трябва принципно да реагираме на подобни случаи на посегателства. В кои случаи се престъпва границата на свободата на изразяване на мнение. Затова апелирам към един модел, който трябва.../репликиране е/ Не, не са общи приказки! Трябва да има модел за поведение, моделът за поведение се съставя с

изграждането на принципни положения, защото всички ние знаем какво значи свободата на вътрешното съдийско убеждение, какво значи функционален имунитет, какво значи прилагане на принципа за случайно разпределение на делата - всички тези гаранции, които обуславят независимостта на магистратите. Така че ние можем да изградим такъв модел.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, само че сега нали имаме конкретен повод. Изграждането на модел изисква време. Конкретното ми предложение е, да се изрази становище и мисля, че Вие подкрепяте, както виждам, това.

Г-жо Марчева, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Искам само първо да кажа, понеже Вие сте вносител на предложението, аз искам да чуя проект за становище, защото действително такива импровизации „он лайн“ публични заседания не целят разрешаване на проблема, а целят да се превърнем в една безсмислена, безплодна говорилня, в което лично аз отказвам да участвам. Т.е. бих искала да чуя, на първо място Вашето конкретно предложение за становище. Само да вметна, че в предходното заседание, в което се е разглеждал подобен казус, на което аз не присъствах, но гледах излъчването, тогава становището, което е внесено като проект, е било внесено в последния момент, 5 минути преди самото заседание на Съдийска колегия, поради което колегите реагираха, че не са имали възможност да го прочетат, т.е. именно за да не се постигат такива безсмислени и безплодни дискусии, които всички сме на едно и също мнение в крайна сметка, обединени около една и съща идея и в крайна сметка нищо не се взима като конкретно решение. Защо? - Защото няма нещо, което да е предложено конкретно, с мотиви и най-вече с разясняване на това, какви са фактите. Защото аз пак искам да обърна внимание: в едната

публикация се говори за неща, които са проверими, а в другата няма никакви факти, има само едни обидни изрази. Т.е. аз не считам, че ние с една обща декларация можем да излизаме и по повод на двете публикации. Сега, „он лайн“ ако Вие може да ги формулирате, аз съм готова да Ви изслушам и съответно дума по дума, ако искате, можем да прецизираме и да редактираме. Ако това е Вашата цел, аз лично намирам, че много вътрешни противоречия съзирам във Вашите думи и намерения. От една страна искате ние да изпълним задълженията си като орган, който трябва да отстоява независимостта на съдебната власт, в същото време „ами, защо трябва да създаваме комисия?“. Ами, нали всички останали наши правомощия, които ние изпълняваме, за всяко едно от тези правомощия, дадени ни по закон и компетентност, има комисии и на тези комисии точно това е целта им - да подготвят решаването на един въпрос, именно за да не се постига една такава, за пореден път ще се повтори, безсмислена дискусия. Т.е. от една страна Вие казвате: „Да, трябва да реагираме!“, от друга страна не давате конкретно предложение, в същото време сте и против конкретни предложения. Защото, какво означава да не се изготви, как да кажа... Не стратегия, защото тази дума очевидно не работи, конкретен модел за реакции. Много е важно! Защо да не се инициират промени в закона, които в крайна сметка да доведат именно до това, медиите да бъдат задължени, в крайна сметка, с имуществени санкции да съблюдават, след като те не подписват Етичен кодекс, и едни такива общи декларации очевидно няма въобще да повлияят на бъдещото им поведение, защо да не бъдат предвидени имуществени санкции? Защото това, в крайна сметка, пак казвам, както е предвидено в Закона за радиото и телевизията за санкции на медии, които излъчват публикации във връзка с възпитанието на децата. Т.е. такива, които посягат на елементарни, общочовешки културни ценности, защо това да

не бъде обвързано и със съдебните актове? В крайна сметка, това е национално отговорна политика. И аз не мисля, че някой би имал против едно подобно законодателно изменение. Но Вие казвате: „Не!“. Аз не говоря в конкретния случай да изчакаме такова законодателно изменение, защото не го инициираме. То така или иначе в един момент ще бъде факт. Затова, моля Ви да формулирате, да артикулирате в това заседание, точно какво становище ние да вземем по двете публикации. И аз продължавам да поддържам предложението си за такава медийна комисия, именно за да не правим такива „импровизации на тема“ в заседание. Те трябва да бъдат подготвени и ние трябва да бъдем мотивирани за всяко едно решение, което взимаме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Мавров, заповядайте.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колеги, близо два часа се убеждаваме за нещо, което трябва да направим и сме задължени да го направим. Аз не знам, заради камерите ли е това, но знам, че съдиите, които ни слушат първо ще кажат: „Да, ВСС трябва да реагира.“. Второ, ще кажат: „Защо говорят два часа, вместо да работят и вместо да си направят всичко това, което си го изказаха тук пред всички нас?“. Колегите журналисти, които са долу/Пресцентъра/ и проследяват работата на ВСС, част от тях са с много голям опит в работата на съдебната система, те дълго време са били в съдебните зали и много добре познават и своите колеги, които по някакъв начин неподготвени или мотивирани по един или друг начин, биха написали неща, които наистина водят ако не до накърняване на независимостта на съдията, защото в края на крайщата ние сме се клели, че ще бъдем независими и каквото и да пишат за нас във вестниците и в каквито и да е вестници, ние, ако не се чувстваме независими, няма да сме независими. Има неща обаче, които ние много добре трябва да преценяваме. Много добре е да се каже, ето сега искаме да изработим набързо единия

текст. Искаме по някакъв начин бързо да отговорим на публикациите, но в едната от тях аз чета неща, които ние сме длъжни да проверим предварително. Говоря за паричната гаранция, домашния арест и т.н. Тук журналистът, който е подготвил материалите казва, че се е взело становище на експерти по наказателно право. Да, може би е трябвало да пише кои са тези експерти, защото тези експерти може да са защитниците на този подсъдим, но може и да са наши преподаватели по наказателно право и процес. Ние ще направим ли тази проверка, като аз, проследявайки текстовете, не мога да разбера първо, в действителност това ли са фактите или те са преиначени. И второто нещо - ако са това фактите, защо точно така е реагирал Апелативният специализиран съд? Защото в един от текстовете пише, че решението на първоинстанционния съд е окончателно, а се намесва второинстанционният съд. После, ние говорим за независимост на съдиите и, че ВСС трябва да отстоява тази независимост. А ние днес с едно решение отстояхме тази независимост на съдия Врачева - дадохме и „Много добра“ оценка, нали така? Т.е. независимостта на конкретния съдия минава и се опира до независимостта на всеки един от нас като член на ВСС. Не напразно наскоро казах, че аз няма да взема предвид публикации и в едната и в другата посока, защото по някакъв начин те се мъчат да влияят на моята независимост. Така че нека не бързаме още днес, веднага да отговорим. Нека наистина, след като сме сезирани, да направим един мотивиран отговор, съответно обаче и една преценка, дали правилно са действали някои колеги. /реплики от залата/ Имаме ли право да извършваме проверка? Точно това ви казвам - ние нямаме право, но върховни съдии могат ли да извършат проверка? - Могат. /обсъждат, говорят помежду си/ Ето ви един пример, когато ние не можем да реагираме така бързо, тъй като нямаме правомощия да преценяваме по същество актовете на колегите

съдии. От друга страна Върховният съд може да вземе отношение, тъй като там има достатъчно отлични наказателни съдии, които много добре познават закона.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, действително двете статии са различни. Действително, в първата статия има факти, които са факти. Дали те могат да бъдат проверени, аз не съм много убедена, но бихме могли да направим опит в тази насока. Но, въпросът, който се поставя пред нас, е с акта по същество, а е във връзка с акта по същество на Специализирания апелативен наказателен съд, а с квалификациите, които се ползват в статията. Вярно е, те в сравнение с другата статия са много по-меки, но все пак квалификации от порядъка на „първи оправдателен състав“, две точки, като се изреждат имената Петя Колева, Димчо Георгиев, Даниела Врачева. Квалификации от сорта „делото е попаднало при заветния за мнозина обвиняеми лица състав“, значи говорят за нещо друго. Тук вече нещата не опират до проверка на фактите по движението на делото. В тази насока./репликирана е от С. Мавров/ ..по движението и по решаването по същество. Ами, движението, тук набърквате, също според мен неточно, това, че видите ли делото било разпределено без да бъде спазен принципа за случайно разпределение. Ако внимателно прочетем статията, това касае специално съдия Врачева, и то е писано във връзка с друг случай, който беше предмет на предложение за образуване на дисциплинарно производство, което ние отклонихме, ако си спомняте. Тук не става въпрос за нарушаване на този принцип, става въпрос за това, какво е постановила първата инстанция, какво е постановила втората инстанция и как същата тази втора инстанция след пет дена постановява нещо различно. Това как ще го проверим, лично на мен не

ми е известно. Вярно, че аз не съм наказателен съдия, но все пак има общи принципи в правораздаването, които би трябвало на всички да са ни известни. Та, мисля, че не е това предмет на нашето обсъждане тук. Предмет на нашето обсъждане е това, как медиите си позволяват да квалифицират актовете на едни или други съдии. Що се отнася до втората статия според мен, щях да кажа „безпрецедентна“, но няма да кажа, защото има много такива прецеденти. И действително става въпрос за една кампания срещу съдебната власт. И аз като много от колегите ще кажа, че медиите имат право да коментират нашите актове, да ги критикуват. Съдебната система и съдиите в нея търпят критика, въпросът е тази критика да почива на факти, а не да бъде повод за обругаване, не да бъде повод за засягане на човешкото достойнство на съдиите. Не да се използва с цел смачкване престижа на съдебната власт, и това се прави от години. И ние тук обсъждаме и други въпроси за недопустимост, чудиме се... Сега на колегата Марчева явно ѝ стана скучно та излезе, но тя е инициатор за промени в ГПК, където ние ще въвеждаме специална разпоредба, касаеща ползването на този недопустим език. Значи, когато става въпрос за ползване на недопустим език по отношение на съдиите по конкретно дело, ние считаме, че трябва да се взимат мерки, а когато става въпрос за ползване на недопустим език в публичното пространство и то непрекъснато, от някои медии, считаме, че видите ли сега накрая да вземем становище, па трябва да помислим и т.н. Честно казано, аз мисля, че този дебат дали да вземаме становище по тези два случая и особено по втория, или да не вземаме, просто не подлежи на дебат. Значи, ако ние не вземем становище, това означава, че ние абдикираме от наши основни задължения. Абдикираме и се скриваме и това няма да прозвучи добре на обществото. То ще насърчи подобни прояви.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Кого убеждаваш?!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Никой не казва обратното.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не, изчакайте ме сега! Аз ви слушах, Вие поне три-четири пъти взимахте думата, говорихте за концепции, за методики и за неznam още какви неща. Лично за мен, толкова общи, колкото някои от постановките на Стратегията, която тук критикуваме и я намираме за неконкретна. Така че много ви моля, за пръв път от няколко часа взимам думата!. Колегата Мавров, доколкото си спомням, преди малко каза да отложим въпроса.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Изобщо не съм казал това.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ама не можем да отлагаме въпроса. Да го отложим и да го обмислим. Не - сезирани сме и трябва да вземем становище. Какво ще бъде то, под формата на декларация или нещо друго, трябва да го направим. И аз ще предложа модел, който може би няма да го възприемете. Но как стана миналия път във връзка с бургаския случай? - Събра се Етичната комисия, защото тук нещата опират и до етика, даже повече до етика не толкова до независимост, подготви се един проект за декларация, след това направихме извънредно събиране на Съдийската колегия, коригира се текста, с участието на всички и в крайна сметка тя се прие. Какво ни пречи и в настоящия случай да го направим това? Защо ние тук, водени тук от лични отношения, трябва да провокираме в момента някой да използва богатството си на езика, за да формулира становища, отговори и т.н.? Кое то на практика според мен не е по силите на нито един от нас. Ако някой счита, че може да го направи - нямам нищо против да седне да го формулира.

Другото, което е: още миналия път, когато стана въпрос дали да взимаме становище във връзка с преюдициалното запитване, аз тогава казах, че освен по конкретни случаи ние трябва да изработим някаква обща позиция, да реагираме по някакъв principen начин.

Тогава, Мавров, ти каза, че това е много сложно. Да, сложно е, но трябва да го направим. И в тази връзка, аз подкрепям това, което каза Шекерджиев. Другото, което каза Марчева, да направим работна група, която според мен../коригирана е от Д. Марчева: Постоянна комисия./ А, постоянна комисия от трима човека, която видиш ли да следи публикациите и тя да преценява кога да взимаме становище и кога да не взимаме, лично аз не го считам за най-добрия подход.

Две неща предлагам: първо - дайте възможност, след обяд Етичната комисия заседава от 13,30 ч., ако не сме го прескочили този час, ще подготвим една декларация, ще свикаме извънредно заседание на Съдийската колегия и ако сте съгласни, ще приемем тази декларация или това становище, за да не се занимаваме сега с конструирането на такова, което според мен ще е трудно или невъзможно. Другото, което можем да направим. Тук се дадох много ценни идеи - не само ние да кажем нещо общо и принципно, но то да почива на някакви конкретни инструменти и механизми. Т.е. да се провери Етичния кодекс на българските медии, да се помисли дали не трябва да влезем в някакъв контакт на институционално ниво със СЕМ, СБЖ също мисля, че все още съществува. Да потърсим тези механизми и тези начини, и този контакт, за да се ползват тези организации за това, независимо от това дали всички членуват в тях, независимо от това дали Етичните кодекси са задължителни за техните членове или не. Все пак да направим някаква крачка в тази насока и ние да кажем на тези организации: „Много молим, вършете си работата, така не може!“. Съдът е държавна институция. Атакувайки съда и конкретни съдии се атакува самата държава. Никой няма интерес от това. Не е нормално в днешно време съдиите да се срамуват да казват къде работят и когато ги питат да обясняват, че са библиотекарки или не знам си какво. Защо мълчим?! И предишния ВСС и сегашния ВСС по този въпрос? Кой ще

измие лицето на българските съдии? Да, имаме много грешки, но грешките трябва да се преследват по правилния начин. Системата да се чисти, а не да се обругава. Пак ще кажа: никой няма интерес от това!

Второто нещо, във връзка с общото, принципно становище, което предлагам, но не да се прави нова комисия, която не знаем още дали ще е постоянна или ще е временна. Има изградена Правна комисия, нека да ѝ възложим тази задача, нека да направи проучвания какви органи има в нашата държава, които имат отношение към българската журналистика, независимо дали тя е вестникарска или става въпрос за електронни медии. Да се разгледа какъв е Етичният кодекс на българските журналисти, да се видят правомощията на органа и т.н. Тоест да видим на институционално ниво къде, с кого можем да влезем в диалог. Освен това според мен ние трябва да се обърнем и към изпълнителната власт, защото те също имат отношение към този въпрос и той е изключително важен, изключително голям. Ние също трябва да потърсим подкрепа, което няма да наруши нашата независимост. Но подкрепа като отношение, подкрепа в смисъл на това, че съда е орган на държавната власт и от тази гледна точка неговият авторитет трябва да се издига, а не да се обругава. Не може да има статия, в която да пише „това същество осъди еди кой си за еди що си“. И става въпрос за футболен отбор. Моите уважения към спорта, той е донесъл много дивиденди и гордост на нашата държава, но не може по този начин да се пише - „това същество"! И няма защо да се чудим, че в исковите молби и в жалбите се говори за „мръсници“, за „съдийски свини“, за „корумпирани говеда“, че слушаме клетви до девето коляно и т.н. Проблемът е много сериозен и трябва да бием камбаната, и това е само един повод.

Това са моите предложения.

ЛОЗАН ПАНОВ: Аз предлагам да приключим самата дискусия. Мисля, че се обединяваме около това, че трябва да изразим становище.

Заповядайте.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Извинявайте, ама сякаш г-жа Керелска знае как ще гласувам. Никога не съм казвал да се отлага решаването на проблема. Аз поставям друг въпрос и го казвам директно: ако журналистът, написал това, което и експертите са споделили и то е вярно, как ще се извиним на журналиста после? Кажете и отговорете само на този въпрос - набързо да нападнем един журналист. Ако той е прав и това определение на Апелативния специализиран съд е незаконосъобразно, ще се извиним ли на журналистите?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ти очевидно не си ме слушал. Не става въпрос за това определение, това определение подлежи на институционален контрол. Ние, за правилността на определението не можем да вземем становище, но можем да вземем становище относно това, което вече цитирах. Не може да се пише „първи оправдателен състав“, не може да се пише „заветния за всички подсъдими състав“ и т.н. Затова, става въпрос по отношение на първата статия, която пак казвам, там може и да има резон. Аз не мога да се ангажирам с някакво мнение. А по отношение правилността на акта може да има резон, но това не можем да го преценим ние и журналистите не могат да го преценят. Но става въпрос за личните нападки и квалификациите на съдиите, по това ние можем да вземем становище. А за втората статия, мисля, че сме на едно мнение - такава арогантност като стил, просто не може да се премълчи!

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Върнахме дебата. Аз споделям това, което колежата Керелска каза много емоционално, споделям и емоцията

й. Имахме един проект за становище на Съдийска колегия, който беше внесен от мен и от колегата Пашкунова, т.е. ние участвахме в изработването му, на предишно заседание, когато обсъждахме по повод на преюдициалното запитване този въпрос. Тогава беше поставен въпроса защо се внася, кой е упълномощил тези колеги, как, от кого е одобрено съдържанието, макар че аз го имам и пред мен в момента. В горната дясна страна на първа страница изрично пише „Проект“. Днес се поставя въпроса защо няма такова становище, и в този смисъл аз ви моля да обсъдим сериозно въпроса и да приемем по-скоро предложението на колегата Керелска, както подходихме в случая с Бургас. Да вземем решение, че трябва да изразим становище по повод на тези два конкретни случая, без оглед на съдържанието на това становище, да бъде изработено в момента. И да приемем в по-късен час на заседанието днес или най-късно утре, на което да одобрим съдържанието на нашия акт - декларация или становище. Ние имаме съдържанието на една декларация, която приехме през януари по повод на случая в Бургас, имаме и съдържанието на едно становище в проект на Съдийска колегия, което изобщо не беше обсъдено предишния път. Разбира се, бихме могли и съвсем различен текст да изработим, но аз предлагам да не абдикираме от нашите правомощия, а да приемем за конкретните случаи позиция. Така че текстовете ги имаме, можем да работим върху тях, не в момента, повтарям. Можем да отложим за по-късно, както направихме предишния път. Доколкото си спомням се събрахме в 16 ч. след обед, след като преди това дискутирахме дума по дума текста. Тези, които бяха тогава на това заседание се спомнят много ясно това.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, след това г-н Магдалинчев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви.

Аз силно се надявам, че вървим към гласуване. Само ще Ви помоля ако не сте имали това предвид, то тогава аз ще формулирам следното предложение: ще Ви помоля, ако се гласува да бъде взето становище, то нека да бъдат взети становища, защото двете публикации са твърде различни и те не могат да бъдат обединени в едно становище, още повече, че доколкото разбирам става дума за конкретна реакция по отношение на конкретни публикации. От тази гледна точка, ако вземем такова решение, което аз ще подкрепя, да бъдат взети две становища, защото публикациите са твърде различни.

На следващо място, по отношение на предложението на колегата Дишева, да бъде изработено следобед или да направим извънредно заседание. Колеги, много ви моля, погледнете - едната публикация е от 10 април, другата е от 23 април. Не виждам никакво основание да бързаме и заседанието да бъде в рамките на днешния ден. Колеги, случаят е много различен от Бургас. За Бургас ние спазихме един от основните стандарти да бъдем бързи, тук сме се провалили, ние сме безнадеждно закъснели. Затова, аз ви предлагам да гласуваме да бъдат взети становища по тези конкретни случаи, но много моля, да подложите на гласуване и моето предложение да бъде изготвен стандарт, да бъде изготвено становище на ВСС, имам предвид неговата Съдийска колегия, кога ние считаме, че е допустимо и кога е недопустим определен начин на интерпретация на действията на съда. А как, кога и от какво ще бъде взето това становище, е въпрос, който може да бъде обсъждан.

ЛОЗАН ПАНОВ: Кой ще го изготви това, което Вие предлагате? Ние ще вземем решение, въпросът е кой ще го изготви.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз смятам, че първо трябва да вземем решение дали трябва да бъде изготвено и след това вече е въпрос на организация.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, 35 точки от дневния ред минахме за около 40-50 минути, една точка вече повече от 2 часа. Аз, това, което каза и колегата Шекерджиев, е да имаме един порационален подход. Да гласуваме, да вземем ли отношение по въпроса или не. От тук насетне, ако колегията приеме решение, че трябва да вземе отношение, ще се възложи да се изготви едно становище и да приключим с въпроса.

Тези публикации са повод да се вземе становище. Разбира се. Въпросът е за реакция от страна на колегията, нищо повече. /Намесва се Б. Димитрова: Това стана ясно преди два часа и половина./ Ами продължаваме да говорим още. /Б. Димитрова: Не само това, правят се внушения, че имаме спор по въпроса дали да изразим становище, а ние нямаме./ Аз затова предлагам да подложим на гласуване първо точно този въпрос - да вземе ли колегията становище. И оттук насетне моето предложение е за принципно становище, за принципна позиция за изрази колегията, като тези две публикации са ни поводът за това нещо. И да се знае, че това е принципна позиция по такива въпроси, по такива проблеми, които се поставят пред системата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Вашето мнение съвпада с това, което г-жа Пашкунова каза за принципно становище, а имаме два конкретни повода, нали така. Г-жо Марчева, Вие имахте предложение.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Процедурно. Понеже предложих създаването на медийна комисия, ако считате, че това, около което всички се обединихме, че трябва да се изработи, становище, че трябва да се изработят модели на поведение за конкретни ситуации и и т.н., ако считате, че кризисният щаб, който съществува може да свърши това, аз ще си оттегля предложението за медийна комисия. Но считам, че така ad-hoc да се възлага, още повече, че Етичната комисия няма точно такава компетентност, тя е с други правомощия и не мисля, че

това нещо се припокрива, като съдържание на това, което трябва да се вземе като решение. Молбата ми е, когато се влиза в заседание с такъв тип въпроси, да има все пак една предварителна подготовка, дори и от един ден да е, но не така импровизирано да се взимат, затова, ако е възможно, понеже сме многочислен орган, това да се прави от конкретни хора, да се възложи. Дали ще е на този кризисен щаб, дали ще се утвърди постоянна комисия, която е само към съдийската колегия, за да не касае и прокурорите, защото говорим за публикации срещу съдии, но ние трябва да имаме според мен точно такъв помощен орган. Затова, ако считате, че антикризисният щаб може да го свърши това, аз ще си оттегля предложението за комисия. Кой са в антикризисния щаб, не знам? /Ат. Дишева: Не всяка ситуация е криза./

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, сега влизаме в дебата какво считаме ние, дали може или не може да свърши работа. Има предложение. Ако не го оттеглите, ще го подложат на гласуване. Все пак е предложение, което е по процедура. /Д. Марчева: Не, аз искам да чуя мнения, защото няма смисъл да подлагаме на гласуване нещо, което.../ Добре, да отворим дебата кой на какво мнение е. Вашето мнение какво е?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Добре. Официално ще го оттегля и вече в зависимост от това какво е вашето становище после мога пак да го предложа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Колеги, има предложение за становище, което е принципно становище, както г-жа Пашкунова и г-н Магдалинчев посочиха, има и позиция на г-н Шекерджиев за становища по двата случая. /Кр. Шекерджиев: Освен това да бъде изработено и другото становище, за което ще трябва време./ Така. По отношение на това дали да бъде становище или становища. /Олга Керелска: Ние говорим за конкретния случай, нали?/ Да. /Олга Керелска: Становище

по конкретните случаи./ Това, което предложиха Магдалинчев и г-жа Пашкунова.

Заповядайте, г-жо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, за последен път взимам думата. В плана за кризисния пиар на Висшия съдебен съвет и в процедурата за публична реакция изрично е посочено, че при подобни негативни медийни кампании, като е описано и какво е негативна медийна кампания: изнасянето на неверни или извадени от контекста и поднесени манипулативно факти. Висшият съдебен съвет е длъжен да реагира, като са посочени формите: декларация, становище, изявление на представляващия, брифинг на представляващия Висшия съдебен съвет; писмо, подписано от представляващия; както и участие в различни телевизионни или радио предавания. Предложи се да се вземе принципно становище по повод на тези публикации не само заради недопустимия език, а и заради внушенията, които се правят и които поставят под съмнение безпристрастността и компетентността на съдебните органи. Така че, аз не виждам каква е пречката, независимо от това, че са конкретни поводите, да се изработи такова принципно становище и ние да покажем на обществеността, че недопускаме подобен тон по отношение на органите на съдебната власт. /Олга Керелска: И с това да приключим, така ли?; Кр.Шекерджиев: Да разбирам ли, че няма да вземаме становище по конкретните публикации?; Ат. Дишева: Напротив./

ЛОЗАН ПАНОВ: Напротив. Това, което разбрах е, че те са поводът да вземем принципно становище. Г-н Магдалинчев. /Кр. Шекерджиев: Или те са повод ни е да вземем общо становище?; Цв. Пашкунова: Да, това предлагаме./ Добре, колеги, то съвпада с това, което каза г-н Магдалинчев, нали така? Добре. Подлагам го на гласуване. Становище. /Олга Керелска: А отпада ли това, което беше

внесено, като предложение, за пръв път от Шекерджиев?/ Не, не отпада, ще го подложа на гласуване.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: След като предложението е да бъде взето едно становище, което да има общ характер, то тогава аз оттеглям моето предложение да бъдат взети две становища.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Подлагам на гласуване, тогава, останалото единствено предложение за приемането на становище. Режим на гласуване. За двата случая, които сега... /Намесва се Б. Магдалинов: По повод тези публикации съдийската колегия да вземе принципно становище, във връзка с тези публикации, които са по адрес на конкретни магистрати, съдии в конкретния случай.; Олга Керелска: А при следващ такъв случай, ще вземем следващо принципно становище?; Б. Магдалинов: Ще го разгледаме пак, разбира се. То зависи от случая./ Добре. Гласуваме в момента. Тринадесет гласа „за“, един глас „против“.

/След проведеното явно гласуване/

36. ОТНОСНО: Писмо от Управителния съвет на Съюза на съдиите в България с вх. № 4724/25.04.2018 г.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

36.1. Да бъде изразено принципно становище по повод публикации в сайта „Правен свят“ на 23.04.2018 г. и Информационна агенция „ПИК“ на 03.05.2018 г., за които Съдийската колегия на ВСС е сезирана с писмо от Управителния съвет на Съюза на съдиите в България с вх. № 4724/25.04.2018 г., и сигнал от председателя на Софийски районен съд с вх. № 5063/04.05.2018 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изготвянето на самото становище? Г-н Магдалинчев, заповядайте.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Керелска, Вие предложихте нещо. Етичната комисия така и така има заседание. Да се подготви, или има готова декларация отпреди. Ако считате, тук може да се подложи на обсъждане и да се приеме текст.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз го предложих като начин за излизане от патовата ситуация. Ако колегите считат, че това не е работа на Етичната комисия? Имаше и предложение кризисният щам да се занимава. Нека да бъде кризисният щаб. В интерес на истината, тогава Етичната комисия изготви проект за декларация, която беше предложена на всички колеги от съдийската колегия. Преди да пристъпим към гласуване се даде възможност за нанасяне на корекции. Просто ви го предлагам като подход.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Няма значение кой ще го изготви. Важното е да има проект, който да бъде предложен за обсъждане.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре, все пак да възложим на някого, защото някой трябва да е отговорен за това. /Гласове: Етичната комисия.; Олга Керелска: Ще го изготвим. Ние в 13.30 ч. имаме заседание./

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Тогава нека да гласуваме - проектът на предложение за становище да бъде изготвен от Етичната комисия, който да бъде предоставен на всички колеги за запознаване, преди гласуването на окончателното становище. /Олга Керелска: А кога ще бъде гласувано окончателното становище?/ Заповядайте, г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз предлагам становището да бъде изготвено от хората, които са избрани от нас да участват в разрешаването на подобен тип кризи. Това е кризисният щаб и конкретно говорителят, който е избран, както и представляващият Висшия съдебен съвет. Така сме приели.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Кризисният щаб.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Но като се изработи становището, кога ще го приемем? Остана този въпрос да виси.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, ако се обединим около това да се изготви от кризисния щаб и колегите, които са ангажирани с това, кога ще имате възможност да го подготвите? /Чува се: Днес следобед.; Кр. Шекерджиев: Днес следобед ще успее кризисният щаб да вземе принципно решение? Да очертае стандарт? Наистина ли?/

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Не стандарт. По повод на конкретните случаи. Аз го казах няколко пъти. Не стандарт да приемем, защото нещата могат да бъдат различни за всеки отделен случай. Така че, ние не предлагаме унифициран стандарт. Предлагаме решение, тоест становище по конкретните два случая, които са. /Кр. Шекерджиев: Те трябва да са две становища, ако ще са конкретни, защото са различни.; Ат. Дишева: Едното становище може да бъде от две части. Иначе сте прав, че има различен контекст. Но в един акт могат да бъдат инкорпорирани./

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Колегите изразиха позиция, че биха могли днес да го подготвят. Въпросът е кога, наистина...? /говорят по между си/.../Намесва се Д. Марчева: Ако трябва утре да се съберем на извънредно заседание./ Добре. Г-жо Марчева, аз също смятам, че утре е сряда, прокурорската колегия има заседание в 13.30 ч. Не виждам пречка да се съберем в 10 или в 11 ч. /Б. Магдалинчев: В 10 ч. имаме Бюджетна комисия. Там въпросите са много и сложни./ Въпросът е дали

ще участвате в някакви комисии, които са пречка за вашето участие в съдийската колегия. Добре, ок, но ако вие днес се съберете, дори някой да отсъства, спокойно утре може отново да се прегледа и в 10 или в 11 ч., когато е по-удобно за вас, аз ще се съобразя. /говорят всички/ В 12 ч.? /Кр. Шекерджиев: В 12 не, моля ви. Аз съм против, аз съм за 10 ч./

/говорят всички/

ГЛАСОВЕ: Тогава в 9.30 и да свършим до 10 ч.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Няма да стане това нещо. /Кр. Шекерджиев: Защо да не стане?/ Предишният път един час дума по дума дебатирахме върху текста. Несериозно е сега да говорим, че за половин час ще приключим с текста.

/говорят всички/

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, ние ще подготвим проекта, ще се обсъди от колегите, накрая ще го приемем в коригиран вариант, допълнен вариант. Утре в 15.30 ч. /Кр. Шекерджиев: В 15.30 има друга комисия./

ЛОЗАН ПАНОВ: Предлага се 9.30; 10; 12; 15.30 ч. и всеки има нещо против.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз, първо, дълбоко не разбрах кое налага извънредно заседание? Пак искам да кажа, публикацията е от 10 април. Не можах да разбера кое налага извънредно заседание и това бързане?! Ако искате да гласуваме дали да има извънредно заседание или просто да бъде разгледано на следващото заседание.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Ето едно конкретно предложение - дали да има извънредно заседание за приемане на становището или да се разгледа в следващото заседание, което е на 15 май. Да бъде в двата варианта - извънредно заседание и 15 май. Колеги, пред вас на екраните са двете алтернативи - извънредно заседание и редовно заседание. Моля ви, да гласуваме, за да продължим нататък.

Режим на гласуване. Четири гласа за извънредно заседание, девет гласа за 15 май. Тоест, има достатъчно време за изготвянето на становище. Това е решението на мнозинството.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

36.2. Становището да бъде внесено за разглеждане и обсъждане в следващото заседание на Съдийската колегия на ВСС, което ще се проведе на 15.05.2018 г.

36.3. Възлага на Боян Магдалинчев - представляващ Висшия съдебен съвет, и на Цветинка Пашкунова - говорител на Съдийската колегия, в качеството им на членове на състава на Екипа за реакция при възникване на криза, да изготвят проект на становище, изразяващо принципна позиция по отношение на публикациите в сайта „Правен свят“ на 23.04.2018 г. и Информационна агенция „ПИК“ на 03.05.2018 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Сега подлагам на гласуване предложението на г-н Шекерджиев за изготвянето на критерии за реакция. /Ат. Дишева: Критерии или модел? За какво става въпрос? За критерии./

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: За изготвяне на документ по силата на който да стане ясно кога Висшият съдебен съвет ще се намесва по собствена инициатива, в кои случаи ще има реакции и в кои няма, защото продължавам да твърдя, че ВСС не може да има реакция във всеки случай.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги? Заповядайте, г-жо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Аз обърнах внимание на това не, че в комуникационната стратегия няма основание за реагиране в такива случаи, важното е какви са критериите, при които ще се реагира за

намеса в независимостта и накърняване авторитета на съдебната власт. Тези критерии ние трябва да изработим. Ние трябва да ги изработим, защото ние изпадаме в криза. Ние изпадаме в криза, защото нямаме готовност да реагираме по определени критерии, а критериите са необходими именно затова, защото не всяка публикация е намеса в независимостта на съдебната власт. Затова трябва да съставим критерии и при наличието на такива критерии ние ще излезем от собствената си криза на липса на критерии.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други изказвания? Режим на гласуване предложението на г-н Шекерджиев.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Това означава ли, че ще отменим това, което е прието досега в комуникационната стратегия? Какво, всъщност, означава? Ние имаме определение за това какво е кризисна ситуация. /В. Имова: Много общо е казано./

ЛОЗАН ПАНОВ: Режим на гласуване, колеги. Нека отчетем резултата. Девет гласа „за“, 4 гласа „против“. Тоест, ще се изготвят критерии.

/решението е отразено по-долу в стенограмата/

Сега въпросът е кой ще изготви тези критерии. Заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Отново смятам, че трябва да бъдат ангажирани хората, които са заети в кризисния щаб, като няма пречка, тук не бързаме, няма пречка да бъде огледано и от отделните комисии, например от Правна комисия и от всички останали, преди да бъде внесено.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Какво да формулираме, като решение, за да мога да го подложа на гласуване?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да възложим на хората, които сме избрали.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други предложения? Режим на гласуване. /Чува се: Как е формулирано?/ Ами вносителят нека да го каже.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, пак искам да кажа. Тази колегия е избрала г-н Магдалинчев и г-жа Пашкунова да се занимават с подобен тип дейност. Ако имате други предложения, да, но моето предложение е да се придържаме към това, което ние сме избрали. Евентуално, когато те бъдат готови, ви предлагам също така проектът, който те са изготвили да бъде представен и да бъде разгледан от останалите комисии, една от които е Правна комисия, няма пречка това да бъде разгледано в КАК и в другите комисии. /Гласове: Направо в колегията./ Може и направо в колегията.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Режим на гласуване. Тринадесет гласа „за“. Имаме решение.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

36.4. Възлага на определените с решението по т. 36.3. членове на Висшия съдебен съвет да предложат на Съдийската колегия критерии, въз основа на които да се очертаят елементите на конституционните гаранции за „независимостта на съдебната власт“, както и стандартите, при които се счита, че авторитетът и независимостта са накърнени.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 37. Заповядайте, г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, на вашето внимание е предложение от председателя на Върховния административен съд, като в това предложение е формулиран и проект за решение, а именно: Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет да отправи предложение до министър-председателя, заместник-министър-председателя по правосъдната реформа и министър на външните работи, и министъра на правосъдието за внасяне на предложение до Министерски съвет за оттегляне на т. 6 от втория списък с приоритизирани искания от 2017 г. за получаване на подкрепа по Програмата на Европейския съюз за подкрепа на структурни реформи, одобрен с Решение № 632 от 20 октомври 2017 година на Министерски съвет.

Качил съм абсолютно всички, относими към този проблеми, материали. Това предложение, което е направено до съдийската колегия, е подкрепено от цялото административно правораздаване. Представени са протоколи на всички 28 административни съдилища, включително и протокол на Пленума на Върховния административен съд, с което това предложение е подкрепено.

Става въпрос за следното. Въпреки че липсва решение на съдийска колегия за отправяне на такова искане, на 20 октомври миналата година Министерският съвет е взел решение, като е направил искания в две точки, съответно т. 5 касае искане за наказателното правораздаване и т. 6 искане за административното правораздаване за извършване на такива анализи, външни анализи. В изпълнение на това решение, през януари или февруари месец беше проведена първата среща, на която присъстваха представителите, които ще организират тези анализи, като под формата на функционален анализ, всъщност, се предприема структурен анализ на административното правораздаване. Една от точките, така както е направено искането, е записано „анализ, с оглед критериите за преценка необходимостта от съществуването на

административните съдилища". Точно този израз е този, който ние реално и потенциално осъзнаваме като проблем, дотолкова доколкото, че под формата на уж функционален анализ, анализирайки натовареността на Върховния административен съд и неравномерното натоварване на административните съдилища, се предприемат структурни анализи. Още повече, че комисията, до която е отправена тази служба, е Служба за подкрепа на структурни реформи към Генералния секретар на Европейската комисия. Самите представители на срещата заявиха, че те са дошли тук не за проверка на натовареността, а за структурни реформи.

По отношение необходимостта от такъв анализ към настоящия момент, към момента вървят процедури именно във връзка с разтоварване на Върховния административен съд и по-равномерно натоварване на административните съдилища, като първата крачка в тази насока бе и решението на Конституционния съд по тълкувателно дело № 13/2017 г., с което се даде възможност на законодателя да промени част от подсъдността, която беше обвързана, задължително до настоящия момент, с ВАС, като първа инстанция. Към обикновения законодател беше отворена вратата за възможност за разтоварване на Върховния административен съд, което съответно ще намери отражение и в Административно процесуалния кодекс, който другата седмица започва на второ четене в Правна комисия. Там е предвидено съответно по-равномерно натоварване на административните съдилища със съответно намаляване на натовареността на петте данъчни съдилища и разпръскването на материята между всички административни съдилища, както е предвидена и промяна в подсъдността по отношение на обжалване, което да бъде провеждано по местоживеене на жалбоподателя.

Считам, че всички ние тук имаме възможност да преодолеем това прекомерно натоварване на Върховния административен съд и неравномерно натоварване на административните съдилища, и не се налага това да бъде извършвано по анализ от външни експерти. Още повече, че до настоящия момент липсват каквито и да са препоръки в механизма за сътрудничество и проверка по отношение на административното правораздаване. Също така, административното правораздаване от миналата година е на четвърто място в информационното табло по бързина, качество и ефективност на това правораздаване. Аз считам, че дори да се прави такъв анализ той не следва да бъде само и единствено на административното правораздаване, което е ..., 300 са административните съдии, по отношение на 2 000 и повече съдии. /Чува се: 336./ 336 е административното правораздаване. Би следвало да се прави такъв анализ, ако се прави, на цялата съдебна система.

В тази насока поддържам това предложение и моля да бъде подкрепено.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, изказвания? Заповядайте, Г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Г-н Чолаков, на мен малко не ми достигат материали и оттам информация във връзка с повдигнатия въпрос. Затова, преди да взема отношение по същество, искам да Ви попитам, средствата във връзка с този функционален анализ българската държава ли ги осигурява или те са по линия на Европейския съюз? Могат ли тези средства да бъдат пренасочени към други дейности? Това е единият ми въпрос, с няколко подвъпроса.

Вторият ми въпрос е, освен тази реформа, която ще бъде резултат на постановеното вече решение на Конституционния съд, вие предвиждате ли други реформи или промени, да ги наречем, във връзка

с разпределението на видовете дела, защото доколкото ми е известно, данъчните дела, така наречени, се гледат само от определен брой, четири ако не се лъжа,.../Чува се: Пет./...пет, да, административни съдилища. И други такива промени, освен тази? Поне тази съм я чула, като нещо, което се обсъжда. Не съм административен съдия, може би имате и други идеи в тази насока. Моля, да ги споделите.

След което, в определен момент, ще взема становище по същество.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: По двата поставени въпроса, средствата, които ще бъдат дадени във връзка с този анализ, не са на българската държава и съответно, как те ще бъдат преразпределени, ако отпадне този проект, е въпрос на органа, който решава това.

По отношение на въпроса за по-равномерното натоварване на административните съдилища. В тази насока аз отговорих преди малко в своето изложение, но все пак, освен данъчните производства предстои промяна в Административно процесуалния кодекс, който е на второ четене. Започва другата седмица в Правна комисия. Просто законодателите изчакват да се произнесе Конституционният съд, за да е ясно дали ще имат тези правомощия, за да може да свалят подсъдността на част от делата от върховен съд на административния съд, като първа инстанция. Съответно, законодателят даде тази възможност и определи, че само определен вид дела са задължително подсъдни на първа инстанция на Върховния административен съд, за останалите е вече въпрос на законодателно решение.

По отношение на останалите производства, в промяната се предвижда и промяна на местната подсъдност при обжалване на административните актове, като се въвежда обжалваемост по местоживееене на жалбоподателя, а не по седалище на административния орган, издател на акта, което съответно ще

децентрализира делата и голяма част от всички административни производства от София и от петте големи съдилища, които в момента правораздават в административното правораздаване, ще се пръснат по местоживееене на съответния жалбоподател, което ще доведе до по-равномерно натоварване на тези останали съдилища. Като цяло, в момента анализът, който излиза, за натовареността, показва, че към момента административното правораздаване, по натовареност, е след районните съдилища, със средна натовареност на съдия около 18 - 19 дела на месец. Това е една сериозна натовареност за административното правораздаване. Има такива заложи промени в АПК, минали на първо четене вече в пленарна зала, престои това да мине май месец. По отношение на тези промени, Пленумът на Върховния административен съд взе становище по всяко едно предложение, съответно във връзка с промените, които предстоят, на АПК. Смятаме, че ще успеем да постигнем и това - по-равномерно натоварване на административните съдилища. В тази връзка, ръководството на Върховния административен съд миналата седмица проведе срещи с всички парламентарно представени партии в Народното събрание, за да може да обозначи този проблем и за да може да търси съдействие за неговото решаване.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Аз ще бъда съвсем кратка, колеги. Аз ще подкрепя предложението на председателя на Върховния административен съд по две основни съображения.

Първо, аз, като административен съдия, нямам никакво съмнение по въпроса дали е необходимо да съществува системата на административните съдилища. Била съм административен съдия и когато системата на административните съдилища не съществуваше,

била съм съдия и след това. Образно бих се изразила - когато не съществуваша административни съдилища административните дела се гледаха от отделения в окръжните съдилища. Те бяха като, образно се изразявам и може би е малко пресилено, като доведеното дете и се гледаше като на някаква странична, допълнителна дейност в правораздаването. Така че, по мое виждане, системата на административните съдилища има място в българската правна система. Тя се доказва през последните 10 години. По брой дела данни са налице. Даже аз бих казала, нещо повече, ако ги сравняваме с окръжните съдилища, натовареността на административните съдии в страна е много по-висока от средната натовареност на нива окръжен съд, но по друг повод съм имала възможност да кажа, че административните съдилища гледат както първоинстанционни, така и касационни дела, така че те не могат категорично да бъдат отнесени нито към районните, нито към окръжните съдилища. Знаете, по ранг са приравнени на окръжните.

На следващо място, аз по принцип бих подкрепила идея за това, че е необходим функционален анализ и евентуално структурна реформа на системата на съдилищата. Но в никакъв случай не мога да се съглася, че подобен функционален анализ и евентуално последвала от изводите от този анализ структурна реформа, се налага само за административните съдилища. И именно за това ще гласувам в подкрепа на това предложение. Друг е въпросът дали нашето решение би било меродавно за преценката на Министерския съвет, но така или иначе ние може да изразим нашето институционално становище по въпроса.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Мавров, заповядайте.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Аз ще бъда максимално кратък. Ще гласувам за предложеното ни решение. Наистина, не ни е необходим

такъв функционален анализ и изобщо мисля, че отдавна отмина и бе решен въпросът трябва ли да съществуват административни съдилища. Напротив, това което от статистиката идва е, че непрекъснато се увеличават делата, подсъдни на административните съдилища и те ще продължат да се увеличават, защото гражданите свикнаха и вече знаят, че могат да се обърнат към един съдебен орган, който да защити техните права и законни интереси.

Колкото и да говорим за реформа в администрацията, тази реформа не може да се осъществи толкова бързо, колкото ни се иска и точно затова трябва да има орган, който да защити гражданите. Не знам колко пари са заделени и чии са тези пари, но по-добре да се използват за нещо друго, макар и в рамките на Европейската комисия, ако не са наши пари.

Това е.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Колеги, както предполагате, аз ще подкрепя искането на председателя на Върховния административен съд.

По проблемите на административното правосъдие съм в течение още от самото начало, от 97 г., и в частност, да ви кажа, когато беше сформирана работна група за изготвяне проект на Административно процесуален кодекс. С влизането му в сила през 2006 г., считано от 1 март 2007 г. се създаде системата на административните съдилища в страната и ще ви кажа, че след създаването на административните съдилища в страната, качеството и бързината на административното правораздаване се промени драматично напред, в посока подобряване и ускоряване на административното правораздаване в България. Смея да кажа, че когато се разглеждаха в административните отделения на окръжните

съдилища, се гледаше малко като negliжирана работа административното правораздаване. Напротив, с приемането на Административно процесуалния кодекс и създаването на системата на административните съдилища като че ли гражданите и юридическите лица осъзнаха възможността много ясно, много категорично как могат да защитят своите права и законни интереси.

Българското административно правораздаване е водещо в рамките на Европейския съюз и това е в последните 5 години. Информационното табло на Европейската комисия сочи това нещо. То е във водещите позиции. Винаги е било между трето до пето място в системата на съдилищата в Европейския съюз.

Така че, аз съм изключително много впечатлен, поради каква причина една работеща система на административното правосъдие налага да бъде коригирана, анализирана или пък реструктурирана, след като тя добре работи и е почетена от институциите в Европейския съюз, на Европейската комисия? Не виждам никаква нормална логика сега, 10 години, след като е създадена системата на административното правосъдие, вече 11 години, да се изготвя функционален анализ за административното правосъдие и при това да се подлага на съмнение съществуването на административните съдилища в страната. Аз не мога да проумея кое налага това нещо, освен ако няма никакви други цели и помисли.

Категоричен съм, да, след решението на Конституционния съд, което излезе наскоро, предстоят някои промени. Те ще бъдат претворени законодателно. Отделно от това, има внесен проект за изменение на Административно процесуалния кодекс. Тоест, по пътя на законодателните промени и на база на решението на Конституционния съд могат спокойно да бъдат решени проблемите с натовареността на

Върховния административен съд и децентрализацията на делата измежду административните съдилища в страната.

Поради това, заявявам, че ще подкрепя изцяло предложението на председателя на Върховния административен съд за отправяне на предложение за отмяна решението на Министерски съвет.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз също ще подкрепя направеното предложение. С интерес прочетох протоколите от общите събрания на административните съдилища в страната и там, особено в някои от тях, има много интересни неща. Съдиите са подхождали много задълбочено към коментирането и разискването на темата, във връзка с поставения пред тях въпрос.

Поставен е въпросът, че още навремето, когато е създавана системата и структурата на административните съдилища, е имало спорове по отношение на броя на тези съдилища, като първоначалната идея е била те да бъдат много по-малко. Независимо от това, са създадени 28 административни съдилища на територията на страната във всеки един областен център, което очевидно впоследствие се оказва не дотам удачно. Същевременно обаче, колегите изтъкват обстоятелството, че за създаването на тези съдилища е вложен изключително голям материален ресурс.

Аз, като член на комисия „Управление на собствеността“, мога да ви кажа, че и към настоящия момент се правят искания за строителство на нови сгради. Много от административните съдилища имат вече такива сгради, които дават прекрасни условия за работа в тях. Отделно, през тези десет години са вложени средства и сили за изграждане на кадровия потенциал на тези съдилища. Това са все обстоятелства, които трябва да бъдат съобразени при решаване на въпроса - аджаба сега дали да тръгнем да ги съкращаваме тези

съдилища и от 28 на колко да ги направим. По принцип изводът трябва да бъде, че трябва да се мисли предварително.

Второто нещо, ако този функционален анализ не касае толкова структурните реформи, а натовареността на съдилищата, в така възникналия спор, защото очевидно вече в обществото върви спор дали да се прави този функционален анализ или не, трябва да бъдат съобразени всички обстоятелства, които имат отношение към неговото правилно разрешаване, включително и нововъзникналите. А кои са те? Това, което изтъкна колегата Чолаков - за решението на Конституционния съд, който дава възможност за разтоварване на Върховния административен съд, за преразпределение на делата между отделните административни съдилища и според мене трябва да се даде възможност да се види в крайна сметка тези промени как ще проработят.

Важен е и другият факт, че тези административни съдилища, действително тяхната натовареност почва да се увеличава. Това го казвам, като имайте предвид, че аз бях един от основните противници там да се избират заместник-административни ръководители във всички административни съдилища и още го поддържам. Уговорката беше, че ако в крайна сметка обстоятелствата се променят, да, може да се отиде и към избиране на такива заместник-административни ръководители.

Все пак, искам да кажа, защото имах възможността да участвам в един международен семинар, който беше посветен на дигитализация, но там в свободните разговори ставаше въпрос за това какво става в другите съдебни системи. Искам да ви кажа, че старите демокрации са почнали да се реформират. Примерно, в Португалия районните съдилища са сведени до 13. Такава е бройката и в Швеция. Нямах възможност да проверя и в другите държави как стоят нещата.

Очевидно по някаква причина се налага такава реформа и този въпрос при нас ще стои. Но той действително трябва да бъде разрешен по отношение на цялата съдебна система

И в тази връзка, и с оглед всичко това, което казах, аз мисля, че на настоящия етап е разумно да се подкрепи това становище и ще гласувам в този смисъл.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Ако няма други изказвания, аз ще посоча една малко по-различна гледна точка. Ще ви моля само да ме изслушате. Тя е във връзка с това, че съм участвал в заседанията на Висшия съдебен съвет, участвал съм също така и в работни групи в Министерство на правосъдието, с които мисля, че е редно да ви запозная.

Ще се опитам да бъда кратък, но ме извинете, ако не успея.

Прочетох ви преди малко от 25 януари 2017 г. доклада на Европейската комисия до Европейския парламент и Съвета. Една от препоръките, която касае възможност за искане за отправяне на външна помощ е за Инспектората към Висшия съдебен съвет. Това фигурира в препоръките на стр. 10 от доклада. Тя е, дословно чета: „Да се подобри практическото функциониране на ИВСС и последващите действия на Висшия съдебен съвет в отговор на констатациите на Инспектората, особено по отношение на въпросите, свързани с почтеността на магистрати. Да се обмисли възможността за отправяне на искане за външна помощ, например от Съвета на Европа или от, в случая, Службата за подкрепа на структурните реформи.“. Така че, фиксирано в доклад, се касае за Инспектората и това е логично, защото той не е нов, като институция, но е с нови функции и правомощия. Това е докладът от януари месец 2017 г.

Впоследствие, Висшият съдебен съвет, мисля, че е в материалите по преписката, вътре е посочено извлечение от протокол

на проведено заседание на съдийската колегия на 4 април 2017 г. Тогава колеги от съдийската колегия предложиха да се предложи на министъра на правосъдието да отправи искане до Службата за подкрепа на структурните реформи на Европейската комисия за оказване на техническа помощ, във връзка с изпълнението на цел 3.4.5 и 3.6.1 от Пътната карта за изпълнение на Актуализираната стратегия за продължаване на реформата в съдебната система, което касае именно административното правораздаване.

От този протокол и извлечение ще видите, че аз съм бил председателстващ, Светла Петкова също. Отсъствали са Галя Георгиева, Мария Кузманова и Милка Итова, което означава, че г-н Георги Колев - председател на Върховния административен съд е бил и е присъствал. Нещо повече, тази точка не е внесена като извънредна такава, тя е била редовна точка и е внесена в дневен ред, който самият г-н Колев е подписал, по мои спомени. Това е решение, което е провокирало това искане, отправено към Министерство на правосъдието.

Впоследствие, имаме от 14 април, т.е. 14 дни или 2 седмици по-късно, решение, там отново присъства г-н Колев, аз самият, отсъствали са Камен Иванов и Милка Итова, с което решение се отменя това протоколно решение от 4 април 2017 г. Така или иначе, доколкото все пак има развитие по този въпрос, тази тема е била дискусийна в Министерство на правосъдието. Това, с което аз съм запознат, е че на една такава среща, на която присъствах и аз, и г-н Колев, заместник-министър на правосъдието предложи да се направи искане за подкрепа от Службата за подкрепа на структурните реформи в областта на търговското право и търговското правораздаване. Това беше направено на едно такова заседание, на което аз възразих, но така или иначе такова искане беше направено от страна на изпълнителната власт.

Нещо повече, темата за структурна подкрепа многократно е правена и дискутирана, включително и във ваше присъствие, включително от главния прокурор, за наказателното правораздаване. Казвал го е и пред вас, казвал го е и преди на предходния Висш съдебен съвет.

Обяснявам ви само, защото трябва да знаете в каква посока всичко това върви.

Службата за подкрепа на структурните реформи не касае само това, което се каза, а именно намаляване на съдилища, респективно структурна реформа да се премахнат тези съдилища. Това не е така. Както подкрепата на Службата за подкрепа на структурните реформи, касаеща проверката на прокуратурата, всъщност не касае промяна на структурата на прокуратурата, а касае много свързани с дейността на прокуратурата правомощия и действия. В този смисъл, аз смятам, че още когато се създадоха административните съдилища, още тогава се мислеше за по-малък брой административни съдилища. По една или друга причина те станаха 28, равни на броя на областните центрове в България.

От друга страна, защо смятам, че това е важно? Защото много се дискутира темата дали ще има централен административен съд тук в София. Тема, която сме дискутирали и с г-н Магдалинчев, апропо. Нещо повече, много други теми, които са свързани. Знаете, назначаването на роднини и съпруги и т.н., разпределението на делата. Знаете, че дори при избран член на Висшия съдебен съвет също имаше колеги, които изразиха такава позиция дори от самия Върховен административен съд. Така че, темата е не маловажна, но определено според мене решението вече е взето и това, което се иска, според мен, от нас, аз съм сигурен, че и вие ще гласувате в този смисъл, е да подкрепите предложението и да няма. Още повече, че в крайна сметка

тази Служба за подкрепа на структурните реформи тя е партньорска, ако не искате нещо от нея тя няма да го направи. Но според мене е добре да го направи, защото това ще има ефект върху административното правораздаване, в което също има не малко проблеми, каквото и да се говори в противен смисъл.

Казвам го, защото е важно да се проследи хронологически. Според мене решението дори вече е взето, с оглед на този уникален политически консенсус миналата седмица, когато са зададени въпроси, министърът на правосъдието, както имам информация всички политически сили са били в този смисъл, така че при условие, че има и самото решение на съдийската колегия от 18 април, не виждам какво трябва да се дискутира. Казвам го, просто това е последната брънка, която трябва, за да не се случи това. Но това не означава, че няма проблеми в тази сфера, а според мен е добре да се направи.

Най-интересно беше изказването на председателя на Правната комисия, който каза, че може да има такава подкрепа на Службата за подкрепа на структурните реформи само ако има такава и на ВКС и на наказателното правораздаване. Цитирам го по памет от това, което е. Казвам го, защото това показва тип отношение, от една страна, но от друга страна изложението ми беше, за да може вие да се запознаете с цялата тази структура. Като цяло, искането идва от Министерство на правосъдието, касаещо търговското правораздаване, не се е случило, но може и да се случи, всичко е възможно, както и наказателното. Аз ще гласувам по начина, както съм гласувал на 4 април и по начина, по който съм гласувал и на 18 април.

Това е. Ако има други изказвания? Ако няма, режим на гласуване? /няма/ Режим на гласуване. Тринадесет гласа „за“, един „против“. Имаме решение по т. 37.

/След проведеното явно гласуване/

37. ОТНОСНО: Предложение относно изготвянето на функционален анализ на Върховния административен съд и системата на административните съдилища от външни експерти към Службата за подкрепа на структурните реформи към Генералния секретариат на Европейската комисия

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

Да се отправи предложение до министър-председателя, заместник-министър-председателя по правосъдната реформа и министър на външните работи, и министъра на правосъдието за внасяне на предложение до Министерски съвет за оттегляне на т. 6 от втория списък с приоритизирани искания от 2017 г. за получаване на подкрепа по Програмата на Европейския съюз за подкрепа на структурни реформи, одобрен с Решение № 632 от 20 октомври 2017 година на Министерски съвет.

ЛОЗАН ПАНОВ: Поради изчерпване на дневния ред, закривам заседанието. Благодаря ви.

Закриване на заседанието - 13.50 ч.

Стенографи:

Невенка Шопска

Катя Симова

Лидия Здравкова

Таня Младенова

Зоя Костова

/Изготвен на 14.05.2018 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ